

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 21, П'ЯТНИЦЯ, 26 ТРАВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 21, FRIDAY, MAY 26, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Двоїстість демократії і свободи

Петро Часто

Оприлюднений 16 травня указ Президента Петра Порошенка подає додатковий список фізичних та юридичних осіб в Російській Федерації, щодо яких запроваджено санкції. Згідно з цим документом, під заборону в Україні потрапили популярні в інтернеті російськомовні соціальні мережі «В контакте» і «Однокласники». Буде заблоковано доступ до низки російських інформаційних компаній, а також до телеканалів «РБК», «ТВ Центр» «НТВ Плюс», «Звезда».

Як і слід було очікувати, указ викликав хвилю емоційних й діаметрально протилежних за змістом відгуків. Негативні зводяться до того, що українська влада, вдаючись до офіційних заборон в комунікативній галузі, чинить супроти демократії і людських свобод. «Проявом грубої цензури і недружньої політики» назвав нові антиросійські санкції речник Кремля Дмитро Песков.

Але навіть в Україні висловлюються сумніви щодо доцільності заборонного президентського указу. Наприклад, виконавчий директор Інституту масової інформації Оксана Романюк вважає це рішення шкідливим, оскільки, мовляв, «зазначені в указі російські мережі можуть бути і засобами поширення української інформації серед проросійської аудиторії».

Відчуваючи таку «демократичну» підтримку з українського боку, директор з комунікацій соціальної мережі «Однокласники» Анастасія Жбанова вже запевнила, що знайде спосіб не припиняти діяльності в Україні, незважаючи на санкції. Вже сама арогантність цієї заяви багато про що свідчить.

Заднім числом намагаються дистанціюватися від пропагандивного аспекту інтернет-спілкування менеджери соцмережі «В контакте»: «Наш ресурс щомісяця відвідують 16 млн. мешканців України, ми завжди обходили політику стороною, люди об'єднуються за особистими та професійними інтересами, тому інтернет не повинен мати жодних кордонів».

Категорично проти указу Президента П. Порошенка виступили колишні «регіонали», тепер об'єднані в «Опозиційному блоці». Депутат з цієї фракції Юрій Павленко, як представник парламентського Комітету зі свободи слова, назвав рішення стосовно нових антиросійських санкцій і заборон «північнокорейською практикою».

Що ж відбувається насправді і яка позиція з приводу цієї полеміки буде правильнішою? Очевидно, ніхто з наших читачів не сумнівається, що демократія і свобода – це краще, ніж автократія і безправ'я. Однак, не менш самозрозумілим є те, що культурно-цивілізаційні цінності постають не з досконалих абстракцій, не з ідеальних взірців, а з реального буття, з суперечливої суспільної конкретики.

(Закінчення на стор. 4)

Зустрілися Петро Порошенко і Ангела Меркель

20 травня в Німеччині відбулися переговори Президента України Петра Порошенка та Канцлера Німеччини Ангели Меркель. У складі делегації була перший заступник голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, яка на прохання «Свободи» поділилася враженнями від цієї події.

Президент України Петро Порошенко та Канцлер Німеччини Ангела Меркель. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

Старовинний палац Месеберг, заміська резиденція канцлера Німеччини, в годині їзди від Берліну. Чудовий парк, в інтер'єрі – німецький аскетизм і аристократична строгість. Примітно, що Ангела Меркель запросила президента не до свого офіційного бюро, а в заміську резиденцію, дипломатичною мовою – це свідчення особливих, дружніх взаємин і між країнами, і між провідниками.

Близько години тривала особиста розмова канцлера і президента, чудовий краєвид сприяв відвертому обміну думками. Вони пройшлися парком, потім спілкувалися на свіжому повітрі, поблизу озера.

Під час зустрічі у розширеному колі ключовими темами були безпекова і гуманітарна ситуація на Донбасі. Німецька сторона добре поінформована відносно всіх порушень режиму тиші, невиконання мінських угод.

Особливу увагу приділили роботі Спеціальної моніторингової місії Організації безпеки і співробітництва у Європі (СММ ОБСЕ), яка має бути допущена на всю окуповану територію, аж до неконтрольованої ділянки кордону України. Неприпустимими є факти тиску і недопуску місії на певні території, факти агресії, сексуальних домагань до цивільних спостерігачів. Німеччина і Україна жорстко засуджу-

(Закінчення на стор. 13)

У Канаді відзначили День Вишиванки

ОТАВА. – 18 травня активісти української громади з участю представників усіх політичних партій провели перед Парламентом Канади День вишиванки. У церемонії взяли участь Посол України в Канаді Андрій Шевченко і колишній Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк. Понад 50 членів Парламенту українського походження та інших національностей взяли участь у святі. Одягнувши

вишиванки, парламентарії засвідчили силу української культури, вшанували внесок українських емігрантів у розвиток багатонаціональної Канади, виявили підтримку Україні у складний для неї час.

У багатьох громадах Канади відзначення Дня вишиванки тривало впродовж тижня.

Конгрес Українців Канади

День вишиванки перед Парламентом Канади. (Фото: КУК)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Буде відзначено 100-річчя Академії Наук

КИЇВ. – 21 травня Президент Петро Порошенко підписав указ про відзначення 100-річчя Національної Академії Наук (НАН) України у 2018 році. Кабінетові міністрів доручено в місячний строк утворити Організаційний комітет із підготування та відзначення 100-річчя НАН України, співголовами якого стануть Прем'єр-міністр та глава Адміністрації Президента. Також уряд у двомісячний строк має затвердити та забезпечити виконання плану заходів щодо відзначення 100-річчя Академії. Такі заходи покликані підкреслити важливість наукової діяльності для держави і суспільства, подальшого розвитку вітчизняної економіки на іноваційних засадах, а також дозволять засвідчити повагу до самовідданої праці багатьох поколінь українських вчених. („Укрінформ“)

■ Президент відвідав „Книжковий арсенал“

КИЇВ. – 21 травня Президент Петро Порошенко разом з дружиною Мариною відвідали VII Міжнародний фестиваль „Книжковий арсенал“. „Довга черга на вхід у „Книжковий Арсенал“ – єдина черга, яка мене радує“, – зазначив П. Порошенко. На фестивалі президент з дружиною ознайомилися з майже усіма виставковими експозиціями, оглянули виставку „Енеїда Базилевича“, присвячену історії створення ілюстрацій і макета книги до поеми Івана Котляревського, інші виставки. Вони також поспілкувалися з відвідувачами фестивалю. Президент придбав книги, присвячені історії мистецтва, спілкувався з багатьма видавцями та авторами книг. („Укрінформ“)

■ Били у дзвони в пам'ять геноциду

КИЇВ. – 18 травня з нагоди Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу (18 травня 1944 року з Криму було виселено 238,5 тис. кримських татар) на знак солідарності та скорботи в усіх катедральних храмах Української Православної Церкви Київського Патріархату було здійснено поминальний дзвін протягом п'яти хвилин, зокрема у Києві – у Володимирському катедральному соборі та Михайлівському Золотоверхому, Михайлівському Видубицькому і Феодосіївському монастирях. („Укрінформ“)

■ Відвернули провокацію Росії

УЖГОРОД. – Чергову російську провокацію, спрямовану на розпалювання міжнаціональної ворожнечі у Закарпатській області, зірвала Служба безпеки України (СБУ). Структури країни-агресора планували використати конференцію представників національних меншин, що мала відбутися в Ужгороді, для проголошення закликів про надання області автономного статусу. Російська сторона також планувала залучити проплачених псевдоактивістів для сутичок з правоохоронними органами. У трьох районах області вночі було розміщено агітаційні конструкції з написами угорською мовою. Агітаційні матеріали були виготовлені поліграфічним підприємством Києва на замовлення осіб, які підтримують контакти з російськими інформаційними центрами. 18 травня СБУ затримала чоловіка, який мав забезпечити фільмування провокацій в Закарпатті за 10 тис. грн., на які отримав замовлення від російського оператора мобільного зв'язку. („Укрінформ“)

■ Заборонили ряд соціальних мереж

КИЇВ. – Указ про заборону в українському секторі інтернету соціальних мереж „ВКонтакте“, „Одноклассники“, веб-сторінки Mail.Ru Group та сервісу „Яндекс“ 15 травня підписав Президент України Петро Порошенко, ввівши таким чином у дію рішення Ради національної безпеки та оборони, яке передбачає застосування нових санкцій проти російських фізичних і юридичних осіб. Спеціалісти стверджують, що виконати ці дії наразі технічно неможливо, принаймні в короткий термін. Згідно з указом, інтернет-постачальники мають блокувати доступ користувачів до цих мереж, але не знають, як виконати ці вимоги. (Радіо Свобода)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Хроніки олігархії: епікриз та інтенсивна терапія

Олександр Кочетков

Якщо порівнювати олігархічну владу з захворюванням, то це результат непродуманого експерименту – як у фільмах-катастрофах, коли смертельний вірус виривається з лабораторії.

До цього причетний безпосередньо Президент Леонід Кучма. Бо саме в період його правління обирався спосіб порятунку української економіки, що перебувала в провалі.

Нагадаю, що тоді коїлося в Україні. Зауважте, без будь-якої війни.

Розрив союзних економічних зв'язків і виробничої кооперації. Зупинка виробництва. Деградація фінансової системи і розквіт бартеру. Інфляція понад 10,000 від., тобто ціна на товар протягом дня збільшувалася на третину. Криза неплатежів і заборгованості з заробітної платні. Вимкнення електрики. І зрозуміло, масштабне розкрадання під виглядом бізнесу завдяки близькості до влади.

У тому, що треба будувати капіталізм, не сумнівався ніхто. Але ось який бізнес розвивати – великий чи дрібний, тривали дискусії.

Здавалося аксіоматичним, що відроджувати цілі галузі промисловості, які дісталися у спадок від СРСР, здатний лише великий бізнес. Тим паче, що наповнення бюджету було потрібне негайно.

Дрібний бізнес убачався слабким і – головне – слабо керованим. А президентом-директором керованість ставилася на чільне місце.

До того ж, політичної самостійності для великого бізнесу ніхто з конструкторів цього чудового нового світу не закладав. Участь фінансування будь-якої політичної сили – за погодженням з президентом. Володіння телеканалом, що охоплює більш як дві області, – те ж саме. Контроль парламентської фракції або групи – аналогічно. Кому не подобалося, мав вибір: або припинити бути великим бізнесменом, або проїхати маршрутом Павла Лазаренка.

Власне, тому Л. Кучма і став „головним розвідилою“. І правив дві каденції.

Зі статусу обслуговочного персоналу олігархат вирвався за Президента Віктора Ющенка. А хто б не скористався можливістю, що надається горе-головою держави, здатним цілком зникати з доступу? Бо йшов у внутрішню еміграцію до бджіл, а бджоли, виявляється, не терплять телефонів та інших засобів зв'язку.

За президентства Віктора Януковича великий бізнес уже став самостійною силою, здатною обнуляти голову держави.

Ну, а правління Президента Петра Порошенка – олігархічна вакханалія в чистому вигляді. І цей цинічний танець на кістках треба терміново припиняти. Поки ще є що рятувати. Бо укра-

їнські олігархи – очевидні чи приховані посібники російського агресора, як би вони не показували свій патріотизм (Ігор Коломойський – аномалія). Оскільки путінська Росія надає олігархатові середовище для вигідного існування коштом бюджету. А суверенна цивілізована Україна не дозволить собі такої самогубної розкоші.

Однак, припинення влади олігархату – не простенька арифметична задачка про каналізаційні труби, що витікають з басейну. „Відібрати і поділити“ тут не виходить.

Ще одна неочевидна проблема: а що робити з відібраною в олігархів власністю, якщо таке рішення буде прийнято? Нехай мова про гроші, тоді витягти їх з офшорів і повернути в бюджет. А як з промисловими підприємствами? Теж повернути? Такому ефективному власнику, як наша держава?

Ще гірша справа з садибами і угіддями наших багатіїв. Віддати під дитячі будинки і санаторії? Але для їхнього утримання потрібні колосальні фонди, яких немає. А інакше розкішні хороми почнуть розвалюватися, що вже відбувається з горезвісним Межигір'ям.

Є цілий діяпазон світових підходів до „приборкання“ олігархії. Найефективніший – у фашистській Німеччині, де великі промисловці обирали між надприбутками від військових замовлень і крематорієм концтабору. Зрозуміло, який варіант обрали всі. Щоправда, у фіналі деяких чекав Нюрнберг.

Найм'якший – це нинішня практика Великобританії щодо російських товстосумів. Там контролюється кожен їхній фінансовий крок, до того ж їм заборонено займатися не лише політичною, але навіть значущою громадською діяльністю (Роман Абрамович отримував дозвіл на покупку „Челсі“ кілька років). Тобто сплачуваний неабиякі податки, не висуваюся і живи поки. Але ні поважати, ні навіть визнавати тебе повноцінним членом суспільства ніхто не збирається.

Посередині перебуває розрекламований досвід Грузії, в якій великих бізнесменів заарештовували і пред'являли скрупульозну довідку, скільки він поцупив у країни. Повернув належне – живи вільно і більше не гріши. Не хочеш повертати – залишаєшся гнити в буцегарні. Так би мовити, справедливість в ручному режимі.

Як відомо, завершилося тим, що олігарх Бідзіна Іванішвілі знайшов підтримку Кремля, і тепер найкращий у світі борець з корупцією. Міхеїл Саакашвілі чомусь проживає поза опшасливленою ним Грузією.

І це той негативний результат, про який необ-

(Закінчення на стор. 12)

МУДРА НАСТАНОВА

Декалог українського політика

Микола Томенко

13 травня у програмі „Тема“ на телеканалі „Поділля-центр“ у Хмельницькому я порушив тему необхідності визначення суспільних вимог до українських політиків в широкому розумінні цього слова (від депутата сільської ради до президента).

Політики й державні службовці мусять розуміти своє суспільне призначення, а громадяни оцінювати не лише їхні професійні, а й патріотичні та етичні якості.

Отож моя версія декалогу українського політика (державного службовця):

1. Шануй і пропагуй історію власного народу.
2. Вивчай державну мову — розмовляй українською.
3. Підтримуй українські Церкви.
4. Зміцнюй обороноздатність країни, допомагай армії.
5. Шануй національну освіту — навчай своїх дітей в Україні.

6. Реформуй охорону здоров'я власним прикладом — обирай для лікування українські медичні заклади.

7. Мандруй Україною — формуй туристичну і курортну галузь держави.

8. Купуй українське — підтримуй національну економіку.

9. Люби Україну не лише до глибини душі, а й до глибини власної кишені.

10. Живи і працюй так, щоб кожного дня можна було з гордістю відповісти на запитання: „Що я зробив для України?“.

Переконалий, що Україну врятує щоденний патріотизм кожного громадянина.

Але приклад, згодом, повинна подати влада.

„Високий замок“

Микола Томенко – політичний і громадський діяч, професор Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка, Київ.

ПІДСТАВИ ДЛЯ ТРИВОГИ

М'яка капітуляція України

Петро Олещук

Після прес-конференції Президента Петра Порошенка 14 травня хотілося б виділити деякі важливі позиції.

По-перше, лише питання Мінських домовленостей викликало у П. Порошенка жваву, емоційну реакцію. По-друге, він повторив свої давні тези про безальтернативність цих домовленостей. По-третє, сприймав будь-які натяки на їх перегляд ледь не як особисту образу.

А тим часом тяжко ігнорувати такі обставини:

– Мінські домовленості зазнали поразки вже майже два роки тому. Оскільки у них були цілком конкретні терміни для їх реалізації.

– Росія потрохи виходить з цих домовленостей. Зокрема Донецька і Луганська „народні республіки“ вже включені в рубльову російську зону. Українські підприємства „націоналізовані“. В економічному сенсі ці території переорієнтовуються на Росію.

– Навіть найелементарніші завдання мирних домовленостей, звільнення полонених та припинення активних бойових дій, не реалізовані. За таких умов слова про те, що „гине менше, ніж би їх не було“ звучать як цинізм. Ми що, говоримо про смерті людей, як про склянну посуду, яку можна „помірно“ бити?

Тому питання про те, що, можливо, нам потрібно щось інше замість Мінських домовле-

ностей виникає не в одній голові.

Треба нагадати, чим першопочатково були Мінські домовленості.

Фактично, це форма м'якої капітуляції України після військової поразки серпня 2014 року, яка настала після вступу у війну професійної російської армії. Нажахані перспективами ескалації конфлікту і наповнення Європи українськими біженцями, провідники Франції та Німеччини запропонували свої послуги, аби за будь-яку ціну спинити Володимира Путіна.

А як зупинити В. Путіна? Надати йому чітке враження, що він вже переміг. З іншого боку, треба було зробити те саме для українців і максимально пом'якшити вплив від гіркої „пігулки“. Адже Майдан-3 тоді був непотрібен нікому. Все це породило максимально заплутаний та нереалістичний договір. У результаті Росія одержала, нарешті, міжнародно-правовий документ, через який могла тиснути на Україну. Крім того, Москва домоглася, що всі світові діячі ось уже три роки апелюють до цього „Мінська“, а не до Статуту ООН та міжнародних договорів про непорушність кордонів в Європі. З іншого боку, українське керівництво почало декларувати, що „Мінськ“ – це щось на кшталт „Берестейського миру“ – тимчасових домовленостей, яких можна буде швидко зректися після „розпаду Росії“.

(Закінчення на стор. 12)

ТОЧКА ЗОРУ

Імітації Кремля приречені

Айдер Муждабаєв

Рада Європи вимагає від Російської Федерації відновити діяльність Меджлісу кримськотатарського народу і забезпечити допуск в Крим керівників Меджлісу, яким заборонений в'їзд на півострів.

Звичайно, Російська Федерація виконувати це рішення не буде, але від цього його важливість не стає меншою. Росія зі своїм ставленням до кримських татар вже визначилася, тому Володимир Путін не здаватиметься. Кремлівська політика не зміниться. Вони далі називатимуть кримських татар терористами й екстремістами і при цьому робити вигляд, що у Криму кримським татарам живеться добре, але є екстремісти, яким не подобається російська окупація. Хоча насправді цю окупацію не сприймає весь наш народ і ніколи з нею не погодиться.

Ні Мустафу Джемілева, ні Рефата Чубарова вони в Крим не пустять. Тому що для них це означатиме поразку в боротьбі з кримськими татарами.

Але добре те, що тепер російська пропагандистська брехня для світового співтовариства стане ще більш очевидною. Все далі і далі Росія заводить себе в політичний глухий кут, і всі її імітації в міжнародній політиці приречені.

Вже була реакція Кремля на рішення суду в

Газі. Тепер вони скажуть те ж саме, що „кримським татарам в Росії добре, а з екстремізмом ми боремося“. Це те саме, що „український народ ми любимо, а з бандерівцями воюємо“. Росія все швидше стає голим королем, про якого все всім зрозуміло.

Дипломатичні перемоги України дуже важливі. Таким способом світове співтовариство консолідується навколо підтримки України, навколо повернення Криму та припинення репресій проти кримських татар. Десятки тисяч з них змушені були переїхати з Криму на материкову частину України, побоюючись репресій і переслідувань. Росія і далі продовжує залякувати кримських татар, фабруючи кримінальні та адміністративні справи проти них. Їх вже не десятки, а сотні. Так вони хочуть, щоб з Криму виїхала щонайбільша кількість кримських татар, а інші жили, як в ґетто, і боялися сказати слово. Щоб з Криму не виходило ні звуку.

Росія хоче, щоб ми, кримські татари, жили на своїй рідній землі, мовчали і боялися. Але такого не буде.

„Газета по-українськи“

Айдер Муждабаєв – публіцист, заступник генерального директора кримсько-татарського телеканалу АТР, Київ.

Відчуття негромадянської війни

Євген Бистрицький

Негромадянська війна – це війна всіх проти всіх – громадян проти власної громадянської спільноти. Це така війна, коли політики не сперечаються, а знищують у ненависті один одного. Це війна, у якій задля часткової, партійної, власної перемоги жертвують інтересами цілої країни.

Це війна без чеснот і честі, без права і правил, без патріотизму і любові до ближнього. Це війна засобами компрометації – всіма видами медіа, прокуратурою і судочинством, і... сміттям.

Це війна між собою і проти інших – війна політиків, патріотів, космополітів, активістів і обивателів.

Це війна, яка не завершується затриманнями, чесними судами і справедливими покаран-

нями.

Це війна, на гаслі якої написано лише два однакових слова – „зрада“ та „перемога“.

Чи хочемо ми такої війни? – Але вона, неоголошена, йде. Негромадянська війна точиться у парламенті, переростаючи у антигромадянську.

Негромадянську війну ведуть урядовці. В негромадянську війну насправді грають прокурори, судді, адвокати та ті, народні депутати, котрі беруть на поруки.

Негромадянська війна втягує у себе громадські організації. Негромадянську війну маніпулюють продажні засоби масової інформації.

Негромадянську війну ми ведемо у Фейсбуці.

Це війна, що створює негромадянське суспільство: немовби спільноту роз'єднаних людей і чужу, ситуативну, владу.

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Скасували „закон Савченко“

КИЇВ. – 18 травня Верховна Рада Україна скасувала так званий „закон Савченко“. Відтепер попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день. Народний депутат Надія Савченко заявила, що буде домагатися зупинки дії нового закону щодо зарахування строку попереднього ув'язнення. Вона заявила: „Цей закон я буду зупиняти“. У засіданні парламенту вона участі не брала і не голосувала за новий законопроект. Так званий „закон Савченко“, набрав чинності 24 грудня 2015 року. Він передбачає зарахування одного дня у слідчому ізоляторі як двох днів позбавлення волі. За цим законом звільнено колишнього голову Львівського апеляційного адміністративного суду Ігоря Зварича та экс-депутата Віктора Лозінського, багатьох кримінальників. (Радіо Свобода)

■ Залишилося мало лосів

КИЇВ. – 20 травня заступник Міністра екології та природних ресурсів Василь Полуйко заявив про намір провести облік популяції лосів в Україні та звернувся до Національної комісії з питань „Червоної книги“ щодо внесення лося до переліку охоронюваних видів. Причиною для такого рішення стали численні звернення від науковців та екологічних активістів. З лютого цього року в Україні набув чинності мораторіум на полювання лосів на 25 років. Лося планували включити до „Червоної книги України у 2009 році, проте вид не отримав цього охоронного статусу. Чисельність лосів в Україні становить 2,000-6,000 особин. (Радіо Свобода)

■ Розбійник втік з колонії

ПОЛТАВА. – Полтавська прокуратура 21 травня почала перевірку Крюківської виправної колонії ч. 29, з якої втік засуджений колишній працівник Служби безпеки України, 1980 року народження, житель Симферополя, який відбував покарання за розбій, незаконне заволодіння транспортним засобом і незакінчений замах на втечу з місць позбавлення волі в Чернігівській області, у Менській виправній колонії ч. 91. У Крюківську колонію переведений рішенням Апеляційної комісії 15 вересня 2016 року. Здійснив втечу 19 травня з молочно-тваринницької ферми, де працював. (Радіо Свобода)

■ Провели День вуличної музики

СУМИ. – 20 травня, на відзначення Днів Європи, у місті провели День вуличної музики з метою її популяризації, єднання довкола неї. Цей проєкт є одним із переможців міського конкурсу програм, на здійснення яких у цьому році буде надана фінансова підтримка з міського бюджету. Запрошені музиканти грали біля Пам'ятника цукру та на майданчику „Мануфактура“. День вуличної музики започаткував у 2007 році литовський музикант Андрюс Мамонтовас у Вільнюсі. До литовського свята музики долучились Латвія та Ірландія, Велика Британія та Грузія, Нідерланди і Бельгія, Норвегія, Вірменія, Португалія і Росія. 16 травня 2014 року День вуличної музики вперше відбувся і в Україні. Цього року День вуличної музики відбувся у 30 містах України. („Укрінформ“)

■ Московський Патріархат провів протест

КИЇВ. – 18 травня служителі Української Православної Церкви Московського Патріархату на чолі з Митрополитом Київським Онуфрієм прийшли до Верховної Ради, щоб протестувати проти обговорення двох законопроектів, покликаних обмежити політичну діяльність Московського Патріархату в Україні. Участь у акції тисяч учасників показала, що мобілізаційний потенціал промосковської Церкви – колюсальний. Церква з такою потужною мережею може стати дуже ефективним важелем завульшованого впливу на Україну. Автори законопроектів запевняють, що мова іде про тимчасові заходи і правові норми можна переписати до другого читання. Молебень тривав цілий день. („Українська правда“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Сенатор хоче видалити посла

ВАШІНГТОН. – Сенатор Джан МакКейн, один з провідників діячів в ділянці закордонної політики в Конгресі США, закликав до видалення Посла Туреччини в США після кривавої бійки між демонстрантами й членами турецької служби безпеки під час відвідин Президента Туреччини у Вашингтоні 16 травня. Республіканський сенатор, який очолює Сенатський комітет збройних сил, у інтерв'ю 18 травня для телевізійної агенції новин „MSNBC” гостро скритикував виступ турецьких чиновників проти мирних демонстрантів біля резиденції посла. („World Affairs Journal”)

■ Південна Корея готова до війни

СЕУЛ. – Новообраний Президент Південної Кореї Мун Дже-Ін сказав 17 травня, що існує „висока можливість” воєнного зіткнення з комуністичною Північною Кореєю. Під час своєї виборчої кампанії ліберальний Мун Дже-Ін, котрий був вибраний після 10 років консервативних президентів, вніс відносно дипломатичний тон щодо Північної Кореї. Президент додав, що Південна Корея готова і спроможна відбити перший удар нанесений з півночі. („Newsweek”)

■ Венесуеля має російські ракети

КАРАКАС. – Венесуеля має 5,000 ракет російського виробництва, що творять найбільше накопичення такої зброї в Латинській Америці і є джерелом турботи для уряду США. Агенція новин „Ройтерс” переглянула військовий документ, який вказує що ракети типу „Ігла-S”, якими може оперувати одна особа, становлять поважну загрозу комерційним і військовим літакам. Соціалістичний уряд Президента Ніколяса Мадуро вже давно посилався на небезпеку „імперіалістичного вторгнення” США, щоб оправдати озброєння країни. Експерти побоюються, що ця зброя може бути викрадена або продана. Ці турботи зросли у зв'язку з бурхливою ситуацією в країні. Представники венесуельського уряду та його військових кіл відмовилися 22 травня від коментарів про цей звіт. Багато мешканців країни демонструє на вулицях проти занепаду економіки та намагань уряду втриматися при владі. Мільйони осіб терплять через недостачу їжі, ліків та інших основних речей. Уряд перекладає вину за ці проблеми на політичних опонентів і США. („Newsweek”)

■ Законопроект дискримінує арабів

ЄРУСАЛИМ. – Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетанягу 8 травня підтримав контрверсійний законопроект, який утвердив би Ізраїль як „національний дім єврейського народу”, відкидаючи критику, що це дискримінує арабів. Згідно з законопроектом, хоч кожен має право „зберігати свою культуру, спадщину, мову та ідентичність”, право на самовизначення „є унікальним для єврейського народу”. Також законопроект не буде більше класифікувати арабську мову як офіційну, але як з „особливим статусом”, який забезпечив би його користувачам „право до доступних державних послуг”. „Законопроект творить переважачу відповідь всім, хто заперечує глибокий зв'язок між єврейським народом та його землею”, – сказав прем'єр. Опозиція в парламенті каже, що законопроект мусів би на письмі затвердити „рівні права для всіх громадян”. („The Times of Israel”)

■ Мормонська Церква не хоче скавтів

СОЛТ-ЛЕЙК-СІТІ. — Мормонська Церква, яка є найбільшим спонсором відділів хлоп'ячих скавтів у США, оголосила 11 травня, що вона відтягає 185 тис. старших хлопців з цієї організації, щоб розпочати свою подібну програму. Хоч Мормонська Церква сказала, що це рішення не є зумовлене дозволом скавтів (з 2015 року) допустити гомосексуальних провідників, аналітики кажуть, що мормони і скавти мали чимраз більші розбіжності поглядів останніми роками. Рішення хлоп'ячих скавтів приймати дівчат у свої ряди також не збіглося з традиційними поглядами мормонів. Приблизно 330 тис. молодших хлопців-мормонів тимчасово залишається у скавтах, поки Церква не розробить для них відповідну програму. („Associated Press”)

ОСНОВА ІДЕНТИЧНОСТІ

Я розмовляю українською мовою

Олена Кухар

Мій перехід на українську мову наразі не закінчено. Я ще навіть не знаю, чи готова буду дійти до кінця. Але завжди пам'ятаю, що на цій доріжці важливо робити принаймні маленькі кроки. Не зупиняючись, день за днем.

Останнім часом у текстах, присвячених українізації, часто натрапляю на згадки про окремих тип киян: люди, які думають російською мовою, розмовляють російською зі своїми рідними, але свідомо переходять на українську в публічному просторі, під час найменших контактів з „великим світом”. Я належу до цієї групи.

Така ситуація (життєвий компроміс? етап перед наступним кроком?) має прості й, мабуть, занадто типові причини. Я виросла в російськомовній родині, й хоча навчалася в українській школі, органічною мовою мого побуту українська мова не була. Досі пам'ятаю, як прибігла додому після першого дня в гімназії з вираженими очима й розповіла мамі, що „квітка — ето цветочек”.

Наступна сюжетна спіраль буде вже екзотичніша: у 17 років (здавалося б, уперше маючи змогу самостійно й свідомо змінити ситуацію) я метнулася в кардинально інший бік і зі свого північного Чернігова поїхала ще північніше, до Москви. Там вступила до вищого навчального закладу й залишилася на наступні 12 років. Майже відразу після Майдану повернулася назад, залишивши в Росії маму й сестру, щоб починати в Україні нове життя, підхопити незавершені колись справи й, буду чесна, виправити помилки.

Найскладніше було повернутися до мови. Почасті через те, що за перші 17 років життя справжньої зустрічі з нею в мене так і не відбулося. Йшлося не так про читання книжок чи загальне споживання україномовної продукції (з цим проблем ніколи не існувало). Річ була саме в тому, щоб українською мовою заговорити: виявляється, навіть під час занять у школі ця навичка на достатньому рівні не зформувалася.

Після повернення мовне питання стало питанням персонального вибору. Перші пів року, а може, і рік мене регулярно охоплювала паніка. Головною незавершеною справою були незавершені речення: мені фізично бракувало повітря (ну і слів, звісно). Писалося значно легше, але кожен робочий текст, кожне повідомлення в соцмережах усе одно складала за допомогою словників та постійної самоперевірки. Сьогодні моє найближче середовище друзів цілком україномовне. Саме вони допомогли мені виробити навичку публічного говоріння українською мовою. Ніхто з них жодного разу не подивився б на мене скося, якби я облишила свої незграбні спроби.

Моя філологічна паніка вже в минулому, хоча досі дивує феномен: після тижня перебування в

Лондоні освоюєшся в новому мовному середовищі легше, відчуваєш мову й віддаєшся їй простіше, аніж після двох з половиною років у Києві. Йдеться, можливо, про сором та почуття провини: коли навіть біля овочевих кіоску раптом усвідомлюєш наявність мовленнєвих проблем, стає дуже соромно, а сором найчастіше блокує легкість і плін.

Може, річ у відсутності справді щільного мовного середовища, адже в Україні завжди є можливість утекти від української мови. Усе просто. Иди собі до овочевих кіоску, кажи „добрий день” замість „добридень”, розмовляй з порога російською — і жодної тобі паніки. У Лондоні це, вочевидь, неможливо. Але яким чином зробити в нас, „як у Лондоні”? Адже тут замало квот. Квоти здатні призвичаїти до української мови так, як колись мене призвичаїла до „квітки” гімназія, але вони не навчають людей говорити.

Я вірю не у квоти, а в те, що всесвіт починається в дитячій кімнаті. Щоправда, тут у мене успіхів небагато. Є чимало історій про те, як партнери, дізнавшись, що матимуть дитину, свідомо переходили на українську мову. Чимало є правильних текстів, які стверджують: головне, що ми можемо зробити для України, — це виховати україномовних дітей. На жаль, з дворічним сином від самого його народження я розмовляла російською (інакший варіант на той момент не вважала чесним, а може, просто боялася ризикнути). Сьогодні в публічному просторі спілкуюся з ним лише українською мовою (сам він іще не заговорив). І щиро радію, що всі його книжки – українські й що, здається, читання російською мовою малюк узагалі відмовляється сприймати на слух.

Життя покаже, що буде далі: якою мовою говоритиме син, а яка стане мовою моїх міркувань. Наразі я дедалі частіше думаю про те, що багато людей відмовляються робити перші кроки в цьому напрямку, бо їм незручно (ніяково!) або страшно. „Не зможу дійти до кінця, — думають вони. — Усе одно й надалі думатиму російською”, „Усі мої рідні російською розмовляють”, „Бабусі моєї дитини спілкуються російською” тощо.

Один з найпотужніших пунктів „12 кроків” (відомої програми подолання залежностей, зокрема алкогольної) – відмова від далекоглядних плянів та амбітних обіцянок. „Сьогодні я не п'ю”, – кажуть учасники проекту. І наступного ранку, дай Боже, повторять те саме.

Можливо, це вихід для багатьох, хто хотів би відважитися.

„Український тиждень”

Олена Кухар – українська громадська діячка, Київ.

Двоїстість демократії...

(Закінчення зі стор. 1)

В Україні ж вона, на жаль, у такі мірі суперечлива, що свободи для себе вимагає одягнути в демократичні одяжки анітиукраїнство. Про невинне російське україноненавистництво вже й не говоримо. Все, що йде в Україну з того боку, контролюється і координується Кремлем. І наша біда в тому, що росіяни надзвичайно, диявольським чином витончені у просуванні своєї антиукраїнської політики, й їхня професійна пропаганда усе частіше має безневинний, нібито цілком безполітичний вигляд.

Такий безневинний і безполітичний, що, як от у цьому випадку, заборона російської брехні й омани може сприйматися наївними чи непоінформованими користувачами інтернет-ресурсів антидемократичним порушенням людських свобод. Тому слід бути дуже пильними: не один вже раз демократичними свободами зловживали найбільші вороги свободи і демократії. І на українську демократію в Україні вони дивляться як на засіб унеможливлення українського національного відродження.

Президент П. Порошенко, певна річ, не видав

би цього указу без найповажніших підстав. Це можна зрозуміти з коментаря Служби безпеки України: „Російські спецслужби ведуть гібридну війну проти населення України, використовуючи у свої спеціальних інформаційних операціях інтернет-ресурси „В контакте”, „Однокласники”, „Mail.ru” та інші. Служба безпеки України постійно фіксує активне поширення через такі ресурси антиукраїнських закликів до радикальних протестних акцій з використанням зброї”.

З офіційної заяви Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олександра Турчинова: „Через російські мережі їхні спецслужби ведуть не лише інформаційну війну проти нашої країни, але й вербують агентів і створюють агентурні мережі в Україні”.

Якщо згаданий президентський указ у чомусь і недосконалий, то хіба в тому, що дещо спізнений. Український експерт з онлайн-комунікацій Максим Саваневський переконаний, що заборонити російські сервери в Україні треба було ще три роки тому. Все ж краще пізно, ніж ніколи. „Відтепер Росії тяжче буде вести інформаційну війну проти нас, з іншого боку – російські спецслужби не зможуть збирати дані про українців так само вільно, як чинили це досі”, – робить справедливий висновок експерт.

Українці світу відзначили День вишиванки

РИМ

Українки Риму провели ходу у вишиванках. (Фото: Марі Корнілевська)

Олесь Городецький

14 травня, з нагоди Всесвітнього дня вишиванки, українки Риму провели мистецький захід в історичній частині італійської столиці. 12 українських красунь в національних строях пройшли імпровізованою ходою від Колізею до площі Еспанії, демонструючи через вишиванки українську культуру мешканцям та гостям Вічного міста. Кульмінацією заходу стало дефіле на всесвітньо відомих Еспанських сходах, де зазвичай відбуваються покази мод.

Основною метою акції була популяризація вишиванки та нагадування світові, що в такій прекрасній та багатій на традиції європейській країні, як Україна, досі гинуть люди внаслідок

російської агресії.

З великою цікавістю та щирим захопленням зустрічали Параду вишиванок перехожі та туристи, фотографуючи та розпитуючи про Україну.

На думку ініціаторки заходу, голови Конгресу Українців Італії Мар'яни Тріль, акція вдалася. „Українки Риму в такий спосіб не лише приєдналися до святкування світового Дня вишиванки, але й змогли познайомити з українською культурою багатьох італійців. Наші національні традиції надзвичайно багаті – не переставаймо розповідати про них іншим народам!”, – зазначила активістка, подякувавши всім учасникам. Захід організували Конгрес Українців Італії та Організаційний комітет „Євромайдан Рим“.

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі

18 травня мешканці „Українського села“ вийшли на площу у вишиванках, щоб відзначити всеукраїнське свято національного одягу. На фото (зліва): Лярісса Пенцак, Ольга Чомка, Анастасія Фурманець, Орест Тарнавський, Валентина Сизоненко, Валентина Шепель, Софія Лонишин, Ніна Наливайко, Дмитро Пенцак. (Фото: Левко Хмельковський)

ЧЕРКАСИ

21 травня на ходу вишиванок зібралось порівняно небагато учасників, тому що міська влада очікувала дощу і перенесла ходу на інший день. Усе ж черкаські пройшли містом і засвідчили вірність вишиванці. (Фото: Олександр Костирко)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Призначено кардиналів з п'яти країн

ВАТИКАН. – Папа Франциск призначив нових кардиналів з п'яти країн: Еспанії, Ель-Сальвадору, Малі, Лаосу і Швеції. В останніх трьох католики творять лишень маленьку меншість населення. У своїй промові 21 травня Папа сказав про нових кардиналів: „Їхнє походження з різних частин світу маніфестує вселенськість Церкви, яка є поширена по всій землі“. Номінанти офіційно отримують свої кардинальські почесті від папи 28 червня. („Associated Press“)

■ У Філадельфії перемагає Лері Креснер

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – 16 травня відбулися правибори у Філадельфії. Після того як федеральний уряд у березні висунув обвинувачення в корупції проти теперішнього головного прокурора, який зняв свою кандидатуру на перевибір, найбільшу увагу привернула виборча кампанія сімох демократичних кандидатів на його пост. У місті, де демократи переважають республіканців голосами 7:1, це практично означає вибір переможця на осінніх виборах. Несподівано легку перемогу здобув 56-літній адвокат Лері Креснер, знаний своєю обороною громадських прав афроамериканців та різних ліберальних активістів. Він ніколи у своїй 30-річній кар'єрі не був прокурором, але здобув 38 відс. голосів, випереджуючи свого найближчого суперника на 18 відс. Велику роль у його перемозі відіграла пожертва в сумі 1.45 млн. дол. від ліберального мільярдера Джорджа Сороса. Л. Креснер часто критикував місцеву поліцію, беручи її або інші законодавчі органи до суду понад 75 разів. Він також обіцяв не вимагати кари смерті проти навіть найгірших злочинців. Місцева поліційна профспілка гостро скритикувала його за те, що під час святкування його перемоги група прихильників скандувала вульгарні антиполіційні гасла. Л. Креснер обороняв їх, кажучи, що вони мають свободу слова. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Принцеса вийде за недворянина

ТОКІО. – Японська принцеса Мако, внучка імператора Акігіто і старша дочка принца Акішіно й принцеси Кіко, вийде заміж наступного року за свого ровесника зі шкільної лави, 25-річного Кай Комуро. Про це повідомила японська преса 16 травня. Вони зустрілися п'ять літ тому, коли були студентами Міжнародного християнського університету в Токіо, де принцеса студіювала мистецтво. У січні 2016 року вона здобула ступінь магістра мистецтва в Лайкестер Університеті в Британії. Тепер вона продовжує студії на докторат і також є науковцем музею при Токіо Університеті. Згідно з японським законом, якщо принцеса одружиться недворянином, то вже не буде принцесою. Уряд Прем'єр-міністра Шінцзо Абе готує законопроект в парламенті, який дозволив би 83-літньому імператорові Акігіто передати свою корону принцові-наслідникові Наругіто. Якби це сталося, це було б перше зречення престолу в Японії за 200 років. („International Business Times“)

■ На концерті вбито 22 особи

МАНЧЕСТЕР, Англія. – 22 травня на концерті американської співачки Аріани Гранде, на якому було 21 тис. глядачів, смертник підірвав бомбу, яка вбила 22 особи і поранила 59. Американські джерела подали його ім'я як Салман Абеді, 22-літній уродженець Великобританії, котрого батьки приїхали з Лівії. Ісламське терористичне угруповання „Іслямська держава“ взяло на себе відповідальність за цей напад, який став найгіршим у Великобританії від 2005 року, коли чотири британські смертники-мусульмани вбили 52 особи. Тисячі мешканців міста вийшли на вулиці наступного дня з осудом дій терористів і в пам'ять жертв кривавого нападу. Прем'єр-міністр Великобританії Тереса Мей 23 травня проголосила найвищий рівень загрози в країні і заявила, що збройні сили країни будуть використані для посилення безпеки. Усі провідні британські політичні партії заявили, що у зв'язку з вибухом у Манчестері вони припиняють свої виборчі кампанії на парламентські вибори, які мають відбутися 8 червня. („Reuters“)

Горизонти освіти

Освіта – це як горизонт, до якого чим швидше йдеш, тим він швидше від тебе віддаляється. В цій галузі неможливі досягнення, котрі дозволили б зупинитися і скласти руки. Тільки рух, тільки безупинна праця людської думки, безупинний розвиток, тільки взорування на завтрашній день, на майбутнє робить освіту найважливішим чинником соціального і культурного поступу людства. Певна річ, цей поступ є своєрідним змаганням, бо не всі країни однаково успішні. Якщо, скажімо, порівнювати з США, то в Україні освітня система ще далеко від досконалості, та коли цю ж систему зіставити з першими роками після відновлення державної незалежності, то побачимо разючі позитивні зміни.

Станом на 2017 рік в Україні діють і фінансуються з державного бюджету 141 університет, 52 академії, 39 інститутів і консерваторій, 128 коледжів, 231 технікум і 158 училищ. До сектора приватної форми власності належать 35 університетів, дев'ять академій, 82 інститути, 55 коледжів, 18 технікумів і три училища.

За роки незалежності України чисельність студентів в розрахунку на 10 тис. населення збільшилася з 310 до 578 осіб.

Особливо помітні кроки в українській освіті сталися після Революції Гідності, яка змела з керівних крісел багатьох шкідників, зокрема й Міністра освіти Дмитра Табачника. Галузь очолив президент Києво-Могилянської академії Сергій Квіт, і за два роки на цій посаді домігся відчутних змін. Тоді були ухвалені закони „Про вищу освіту“ та „Про наукову і науково-технічну діяльність“, Україна приєдналася до європейської програми з досліджень „Горизонт-2020“. Безперечною заслугою Міністра С. Квіта стало переведення вищих навчальних закладів з окупованої частини Донбасу в інші українські міста. Всеукраїнським здобутком є вибудування автономії університетів та інститутів.

На жаль, проголошені масштабні реформи не набули належних темпів – передусім з причини слабкості української економіки: видатки бюджету на освіту в останні роки удвоє менші від плянованих. Загальні витрати в освітній галузі на особу в Україні за рік складають 205 дол. – у той час, як цей показник у сусідній Польщі перевищує 1,010 дол.

Попри фінансові проблеми, новий Міністер освіти Лілія Гриневич має своїм завданням підняти освітню галузь України до світових стандартів. Передусім йдеться про підвищення професійного рівня учителів, вдосконалення методів викладання, про мотивування учнів до здобуття знань, про застосування все новіших форм онлайн-навчання.

Водночас з підвищенням вимог до викладачів слід нарешті подбати про відповідну заробітну платню для них. Якщо учитель чи професор змушений продавати помідори на базарі, бо не може вижити з офіційної платні, то чи можна від нього вимагати якісної, результативної праці? За європейською нормою, платня учителя має бути на 10-15 відс. вищою, ніж середня в країні.

На початку 2017 навчального року Прем'єр-міністр Володимир Гройсман пообіцяв збільшити фінансування освітньої сфери майже на 10 млрд. грн., справедливо підкресливши, що „інвестиції в освіту – це інвестиції в майбутнє“. Та вже ось цей навчальний рік наближається до закінчення, а гарна прем'єрська декларация все ще не набула практичного втілення.

ІСТОРІЯ

Волинський слід Миколи Костомарова

Євген Цимбалюк

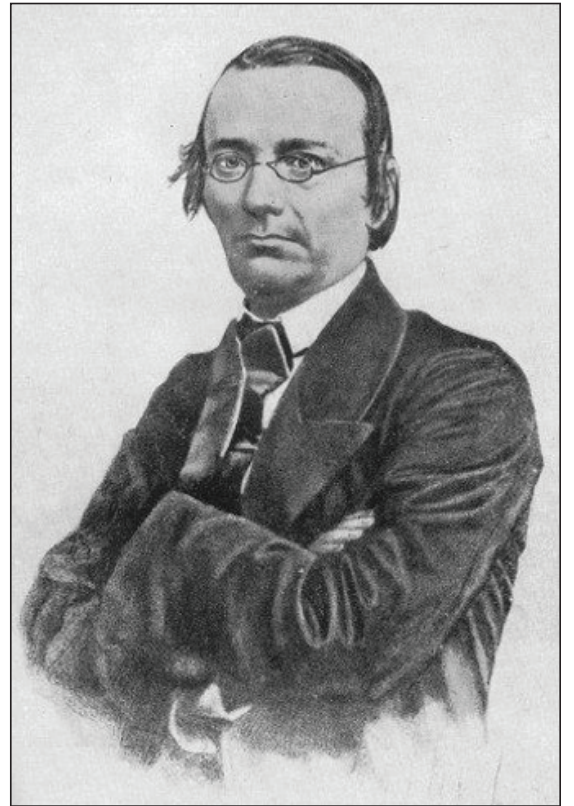
16 травня виповнилося 200 років від дня народження Миколи Костомарова, історика, громадсько-політичного і культурного діяча, письменника, етнографа, людини, яка пристрасно відстоювала правду і честь української історії, культури, освіти, ментальності.

Цій темі присвятили пленарне засідання Всеукраїнської науково-практичної конференції „Микола Костомаров, його епоха: текст і контексти“ в обласному краєзнавчому музеї – колишній чоловічій гімназії, де М. Костомаров викладав історію.

До Рівного М. Костомаров приїхав у віці 27 років, коли закінчив Харківський університет і отримав посаду старшого вчителя гімназії. Після М. Костомарова його на посаді вчителя історії в гімназії змінив Пантелеймон Куліш.

На Волині М. Костомаров побував у Берестечку, щоб оглянути вікопомне поле битви 1651 року. Переїхавши з Рівного до Києва, він став професором університету, одним з організаторів Кирило-Методіївського братства, автором його установчих документів, серед яких – „Книга буття українського народу“. Як і Тарас Шевченко, пройшов тернистий шлях – за участь у братстві був арештований і ув'язнений у Петропавлівській фортеці, а звідти засланий в Ростов.

Після звільнення учений ретшту свого життя провів в Петербурзі, зосередившись на дослідницькій роботі. Взяв участь в заснуванні та виданні „Основи“, першого укра-

Микола Костомаров

їнського суспільно-політичного і літературно-мистецького журналу в Російській імперії. Був також членом-редактором Київської археографічної комісії, за його редакцією видано 12 томів з історії України і Білорусі.

За своє життя М. Костомаров написав понад 300 наукових, публіцистичних і літературних творів. В історію української літератури М. Костомаров увійшов як письменник-романтик з віршованими збірками, історичними п'єсами.

Він помер у квітні 1885 року, похований у Петербурзі. Конференція в Рівному засвідчила світлу й непогасну пам'ять про нього у серцях нащадків.

Рівне

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Держава не може бути слабкою

Голова ОУН (б) Стефан Романів 13 травня надіслав до „Свободи“ вміщену нижче заяву.

Події, що мали місце 9 травня 2017 року в різних містах України, вкотре підтвердили, що російський агресор ні на мить не припиняє свою руйнівну гібридну діяльність не лише на фронті, але й в заплілі. Провокативна акція „Безсмертний полк“, що була інспірована московською агентурою, та яка мала на меті продемонструвати потужність російського фактору в найбільших містах України, унаочнила безсилля каральних органів держави передбачити розвиток подій, неспроможність локалізувати проблему в місцях скупчення „п'ятої колонії“ та застосувати превентивні заходи щодо знешкодження загроз національній безпеці. Сталося відтворення „отаманії“, найгірших зразків 1917-1921 років, коли особи, які самоназвалися „ОУН“, не маючи до неї жодного відношення, свідомо чи несвідомо, докладаються до руйнування держави в час най-

більшого напруження сил української нації в борні проти ворога.

Держава не може бути слабкою. Висновки мають бути зроблені, а зло – покаране. В Україні, як і в цілій Європі, День пам'яті та примирення, дні шани до жертв найстрашнішої світової війни – 8 травня. 9 травня, як день перемоги одного тоталітаризму над іншим, вже давно перетворився на знаряддя російської гібридної війни проти України, інструментом експансії „руського міра“, і тому має бути скасований як державне свято.

Російські „агенти впливу“, що доклалися до збурення суспільства 9 травня, у найкоротші терміни повинні бути визначені органами державної безпеки та знешкоджені. Представники правоохоронних органів, що сприяли ворожій акції у Дніпрі, мають бути не лише з ганьбою звільнені, але й притягнуті до найсуворішої відповідальності.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Доля наших книжок

Петро П'ясецький

Якщо помиляюся, то поправ мене, шановний читачу, але я таки певний, що в кожній родині з нашої повоєнної еміграції особливу цінність становили книжки. Ледве чи в якійсь українській оселі не можна було знайти Шевченкового „Кобзаря“, Франкового „Мойсея“, віршів і драм Лесі Українки, збірки поетів „Нью-йоркської групи“, незмінного джерела оптимізму – Екового „Лиса Микиту“, „Історію України-Руси“ Михайла Грушевського, книжок багатьох заборонених в советській Україні авторів.

Коли справедливо кажуть, що дім без книги – це як людина без душі, то в діаспорі українська книжка ще довго по війні була ще й єдиним зв'язком з батьківською

землею, дорогоцінним джерелом рідного слова, знаком належання до національної культури.

Втім, і в інших народів, в інших етнічних громадах було так само. Тоді ще ніхто й уявити не міг, що книжка, цей величезний здобуток людської культури і багатовіковий творець цієї культури, зазнає переоцінки, зменшиться в ціні, поступившись перед новітніми інформаційними технологіями, перед комп'ютером. Технічна цивілізація, як ще 100 літ тому передбачив Освальд Шпенглер, нестримно наступає на культуру, зокрема на книжку. Вся світова класика вже оцифрована, в електронному варіанті можна також знайти твори усіх найбільших українських письменників.

І все ж книжки живуть, і кожне нове покоління успадковує особли-

ве хвилювання від дотику руки до видання, котре ще пахне друкарською фарбою. Серце радіє, коли бачимо стільки людей, скажімо, у „Barnes and Noble“, або у Львові під час вересневих книжкових форумів.

Тут в іншому проблема: в американсько-українських родинях зібралось за понад 70 років набагато більше книжок, ніж на нинішній день є в Америці українських читачів. Є безліч випадків, коли діти і внуки повоєнних українських емігрантів успадковують від батьків-матерів чи дідусів-бабусь великі і цінні книгозбірні, але не знають, що з ними робити далі. Раніше, до початку 1980-их років, справа вирішувалася просто: можна було віддати до публічної чи наукової бібліотеки. Бувши від дитинства завзятим бібліофілом, я мав велику приємність подарувати бібліотекам різних американських університетів сотні тематичних україномов-

них видань. Знаю, що так чинили й інші власники приватних книгозбірень. Але з приходом цифрової епохи бібліотеки більше не приймають друкованих книжок. То як же бути з цим?

Вихід є і навіть ідеальний: наші діаспорні книжкові скарби віддаймо в Україну. Задля практичного втілення цієї ідеї в життя я витратив два роки. Йшлося про те, щоб проект був і надійний, і недорогий. Гарантією того й іншого є професійність і людська шляхетність двох виконавців – міжнародної компанії в галузі поштових відправлень „Міст-America Inc.“ і Львівської обласної організації Українського Товариства охорони пам'яток історії та культури, та їхніх керівників – Наталії Брандафі і Андрія Салюка.

Проект з повним правом заслуговує на цю назву – „Порятунок

(Закінчення на стор. 10)

Пресфонд „Свободи“ і Альманху УНС-2017 за березень

„СВОБОДА“		
\$	NAME	LOCATION
200	Bihun, Yaroslav	Washington, DC
120	Steck, Ulana	Mississauga, ON
100	Pereyma, Marta	Arlington, VA
75	Matkowsky, Stephen	Rochester, NY
50	Lewycky, George	Philadelphia, PA
	Muzyczka, Larissa	Parma, OH
35	Pryszlak, Nicholas	Jenkintown, PA
30	Pokinsky, Daria	East Elmhurst, NY
25	Holowsky, Natalia	Somerset, NJ
	Housty, John Andrew	Merrimack, NH
20	Fedenko, Stefan & Anna	Warren, MI
	Horbowyj, Helen	Holmes, PA
	Iwanyczko, Eliana	North Port, FL
	Kovach, Wasyl	Stratford, CT
	Masnyk, Ihor	Wheaton, IL
	Miktuk, Luba	Cleveland, OH
	Murn, Gregor	Johnson City, NY
	Nebesh, Eugene	Parma, OH
	Oleksyn, Natalia	Rochester, NY
	Zaviysky, Maria	Miami Beach, FL
15	Bartkiw, Orysia	Philadelphia, PA
	Hvozda, John	Syracuse, NY
10	Bodnarskyj, Maria	Depew, NY
	Dzwinka, Michael	Bradenton, FL
	Haftkowycz, Nadia	Wethersfield, CT
	Hajovy, Fedir	Venice, FL
	Hluszok, Myroslawa	Roebing, NJ
	Horban, Mychajlo	Parma, OH
	Hoszko, Walter	Piscataway, NJ
	Kowal, Olga	Kenilworth, NJ
	Saldyt, Oksana	Amherst, NY
	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
	Slyz, Bohdanna	Woodside, NY
	Switenko, Stefania	Williamstown, NJ
	Wasylyszyn, Roman	Philadelphia, PA
	Werbyckyj, Irene	Woodside, NY
5	Brenycz, Ewen	Whitehouse Sta, NJ
	Pasternak, Anastazia	Amsterdam, NY
РАЗОМ: \$1,090		
АЛЬМАНАХ УНС-2017		
200	Kurylko, Daria	New Providence, NJ
100	Beregulko, Pavlo	Columbia, SC
	Deychakiwsky, Yuriy & Irena	North Potomac, MD
	Krychuk, Alexander & Maria	Lorain, OH
	Petrenko, Anya & Jurij	Ashton, MD
80	Badynskyj, Joseph	Phoenix, AZ
	Bojczuk, Maria & Mykola	Dresher, PA
	Danylyk, Mychajlo & Oksana	Houston, TX
	Opalewych, Romanna	Toronto, ON
	Voronka, Roman & Zirka	Maplewood, NJ
70	Kryzaniwsky, Jurij	Sarasota, FL
60	Kawalec, Christina	North Branch, MN
	Romanyshyn, Peter	Arvada, CO
	Rozvadowska, Zhanna	West Hartford, CT
50	Bajlak, Anna	Mattituck, NY
	Iwach, Eugene	Manhattan Beach, CA
	Levytska, Vera	New York, NY
	Rychtyckyj, Daria	Warren, MI
	Stebelsky, Lidia	Yonkers, NY
	Tymkiw, Stephan	Millersville, MD
40	Semeniak, Nicholas & Nadia	Brookfield, WI

30	Babij, Lana	Manchester, CT
	Boraczok, Oleh	Madison, WI
	Chudowsky, Valentina	Wethersfield, CT
	Didoshak-Kuncio	Whitestone, NY
	Fedenko, Stefan & Anna	Warren, MI
	Fedun, Basil	Chardon, OH
	Francuzenko, Jaroslawa	Rockville, MD
	Geletkanycz, Roman A & Helen	Bedford, NH
	Hnateyko, Myron	Clifton, NJ
	Klos, Alexander	Independence, OH
	Kobryn, Atanas	North Port, FL
	Kuzyszyn, Oksana & Bohdan	Fords, NJ
	Lawro, Maria	Long Island City, NY
	Lewycky, George	Philadelphia, PA
	Lysko, Wolodar & Martha	Cranbury, NJ
	Nalywajko, Myroslawa	North Port, FL
	Oharenko, Maria	Redondo Beach, CA
	Olynyk, Stephen	Washington, DC
	Pak, Ihor	Huntingdon VY, PA
	Poliszczuk, Orest	Ellicott City, MD
	Popovych, Orest	Howell, NJ
	Procyk, Luba	Springfield, VA
	Repeta, Eugene	Warren, MI
	Ripecky, Andrew	Chicago, IL
	Samodin, Vera	North Port, FL
	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
	Stebelsky, Myron	Countryside, IL
	Torielli, Marta	Colonia, NJ
	Wakulowska, Wictoria	Philadelphia, PA
	Wowchuk, Wasyl	Hawthorn Woods, IL
25	Gina, Vera	Flushing, NY
	Krowicky, John & Stanyslawa	Farmington Hills, MI
	Lychuk, Neonila	River Forest, IL
	Melnyk, Luba	Elmhurst, NY
	Piaseckyj, Oksana & Peter	Sunny Isles, FL
20	Balynsky, George	Monroe, NJ
	Bubniak, Oksana	Monroe, NY
	Charchyshyn, Jerry	Ellenville, NY
	Danko, Joseph	New Haven, CT
	Giffler, Lydia	Arlington, VA
	Gluch, Valentina	Brecksville, OH
	Hanas, Yuriy	Ancaster, ON
	Hayda, Ihor	Providence, RI
	Horodecky, Olga	Kendall Park, NJ
	Karawan, Oleh	Inverness, IL
	Kozicky, Wolodymyr & Anna	Yonkers, NY
	Lewyckyj, Ludmyla	Montreal, QC
	Makarushka-Kolodiy, O.	Maplewood, NJ
	Mykyta, Roman	Eatontown, NJ
	Pawlenko, Helena	Brick, NJ
	Sochan, Ihor	Woodcliff Lake, NJ
	Stan, William	Jamaica Plain, MA
	Vyrsta, Marion	Parma, OH
	Wasylyszyn, Roman	Philadelphia, PA
	Woloszyn, Gregory & Maria	Forest Hills, NY
	Zloczowskyj, Seweryn	Warren, MI
15	Czmola, Olha	Depew, NY
	Kusznir, Nadiya	Middlesex, NJ
	Mysyshyn, Maryann	Springfield, MA
	Stepanyk, Irena	Stoneham, MA
10	Bileckyj, Olga	North Port, FL
	Boychuk, John	Trenton, NJ
	Dotsok, Olexander	Gulfport, FL
	Dutka, Orest	Flushing, NY
	Dziman, Michael	Maplewood, NJ

	Dzwinka, Michael	Bradenton, FL
	Fesh, Andrej	Venice, FL
	Hajovy, Fedir	Venice, FL
	Holod, Wasylida	Norridge, IL
	Humesky, Assya	Ann Arbor, MI
	Ivasutyn, Dmytro	Yonkers, NY
	Jaworsky, Victor	Orangeburg, NY
	Karyj, Stefania	Jackson, NJ
	Klos, Nadia	Melrose Park, PA
	Kochman, Yaroslava	Toms River, NJ
	Kowal, Boyd	Falls Church, VA
	Kowerko, Oleh & Alexandra	Chicago, IL
	Krivoy, Vladimir	E Bridgewater, MA
	Krul, Petro & Sonia	Silver Spring, MD
	Kulynych, Eugene	Villas, NJ
	Loza, Ulana	Buffalo, NY
	Luciw, Wolodymyr & Mary	Bernville, PA
	Makar-Laudi, S	Brooklyn, NY
	Mychalczak, Mykola	Manlius, NY
	Panczak, Bazyli	New York, NY
	Pawluk, Borys & Nila	Lansdale, PA
	Plys, Irena	Princeton Jct, NJ
	Poliszczuk, Peter & Anna	Cheektowaga, NY
	Prokopovych, Irynej	Calabasas, CA
	Radynskyj, Ksenia	East Lyme, CT
	Rozhin, Jurij	Sterling Heights, MI
	Russnak, Irene	Rochester, NY
	Ryszytiwskyj, Semko	Glendale, NY
	Salak, Wasyl William	New Hope, PA
	Sawchyn-Doll, Irene	Morristown, NJ
	Sawycky, Maria	West Windsor, NJ
	Semusach, Stefania	Woodside, NY
	Sendzik, Vira	Trenton, NJ
	Serafyn, Alexander	Troy, MI
	Tkachuk, Jerry	Brighton, MI
	Zacharkiw, Lidia	Rochester, NY
	Zaika, Laura Larysa	Cheltenham, PA
5	Barna, Stefan	Bear, DE
	Butry, John	Warren, MI
	Czuchta, Petro & Rozalia	Bristol, CT
	Dijak, Larissa	Schaumburg, IL
	Fedak, Nestor	Wheat Ridge, CO
	Harhaj, William & Anna	Garfield, NJ
	Heretz, Roxana	Rutherford, NJ
	Hladkyj, Irene	New Haven, CT
	Housty, John Andrew	Merrimack, NH
	Klecor, Alexander	North Brunswick, NJ
	Konowal, Wasyl	Arlington Hts, IL
	Koropey, Nina	Johnston, RI
	Kowalski, Luba	Schwenksville, PA
	Krywulych, Myroslaw	Amsterdam, NY
	Leush, Anna	Clifton Park, NY
	Lohan, George & Olga	Little Falls, NJ
	Polanskyj, Maria	Matawan, NJ
	Safian, Walter & Anna	New York, NY
	Stepaniuk, Stefania	Kew Gardens, NY
	Swiatkiwskyj, Emilia	Sloan, NY
	Walchuk, George	Annandale, NJ
	Zwarycz, Mychajlo	Yonkers, NY
РАЗОМ ЗА АЛЬМАНАХ: \$3,620		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку прерсфонду „Свободи“!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Говорили про Патріярха Йосифа Сліпого

ВИПАНИ, Нью-Джерсі. – На відзначення 125-ліття від дня народження Патріярха Йосифа Сліпого 18 травня про нові грані його особи та спадщини говорили в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі. Захід організовано за сприянням Рути Чолган-Ленчур. Директор Центру студій спадщини Патріярха Й. Сліпого, що діє при Релігійному товаристві українців католиків „Свята Софія“ США д-р Ірина Іванкович розкрила маловідомі, а то й незначні аспекти особистості Патріярха.

В основу своєї доповіді вона поклала дослідження літературних зацікавлень Патріярха, які дають змогу пізнати його насамперед як людину. Саме про це розповів двотомник „Патріярх Йосиф Сліпий і красне письменство“, який минулого року вийшов у львівському видавництві „Артос“ і отримав нагороду „Найкраща книга 23-го

Вітальне слово о. Степана Білика.

форуму видавців“ у Львові.

Праця над цією тематикою розпочалася у 2013 році в архівах Центру студій спадщини Патрі-

ярха Й. Сліпого, який співпрацює з Музейно-меморіальним комплексом „Рідна хата“ ім. Патріярха Й. Сліпого у його родинному селі

Заздрість на Тернопільщині.

Саме американське Товариство „Свята Софія“, а передусім його колишня голова д-р Романа Навроцька, доклали максимум зусиль, аби в 1990-их роках викупити це родинне обійстя Блаженнішого і побудувати на його території музейний комплекс. Цього року тут відбудеться уже третя благодійна школа англійської мови для дітей-сиріт, переселенців, семінарів.

Присутні поділилися спогадами про приїзд Патріярха Йосифа до США у 1968 році, переглянули документальний фільм про літню школу англійської мови у Заздрості, ознайомилися з виставкою „Заповіт Патріярха Йосифа Сліпого“ та придбали нові видання Товариства „Свята Софія“ США.

Товариство
„Свята Софія“ США

Школа українознавства підготувала концерт до Дня Матері

Учасники свята в Школі українознавства при парафії Української католицької церкви св. Йосафата.

ПАРМА, Огайо. – В найстарішій Школі українознавства Товариства „Рідна Школа“ штату Огайо, що діє при парафії Української католицької церкви св. Йосафата з 1953 року, відбувся традиційний концерт, присвячений Дню Матері.

Концерт розпочали інсценізацією „Кольорові барви весни на Мамине свято зацвіли“ у виконанні дитячого садочка (вчителі Ірина Олійовська та Леся Прокопів). Підготовча класа, де вчителькою Наталія Ярош, представила вірш „Перше слово: Мама“.

Програму концерту продовжили перша класа – „Де така ще Мама є? Мама – сонечко моє“ (вчителька Марія Семеречинська), друга клас-

са – „Моя Мама найгарніша“ (вчителька Надія Скабик), третя класа – „Мамине свято“, „Молитва за Маму“, „Вклонюся“, „Вітання для Бабусь“ (вчителька Оксана Олійовська), четверта класа – пісня „Мама“, вірш „Моя Матуся“ (вчителька Жанна Петрів), п'ята класа – вірш „День Матері“ (вчителька Надія Прокопів), шоста класа – сценка „Ой, як тяжко бути мамами“ (вчителька Наталія Лозинська).

Директор школи Мирослава Черен подякувала дітям за гарний концерт, вчителям за підготування свята. Вона нагадала, що почався набір учнів на 2017-2018 навчальний рік. Адреса: 5720 State Rd., Parma, Oh 44134.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці
запрошує
на доповідь

Стефанії Гнатенко
(Нью-Йорк)

**Політичні арешти у радянській
Україні 1972: дисидентський
рух і „справа Добоша“**

у суботу, 3 червня 2017 року
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

„Вовча тропа“ готується до літа

Христя Яцків-Брожина

ІСТ-ЧЕТГЕМ, Нью-Йорк. – Окружна таборова комісія (ОТК) пластової оселі „Вовча тропа“ провела загальні збори ще 3 грудня 2016 року й обрала на наступні два роки до ради таких осіб: Тарас Попель – голова, Адріяна Книгницька – заступниця голови, виховний сектор, Йосиф Патті – заступник голови, господарський сектор, Ляріса Попель – писар, Данило Бойцун – скарбник, Марко Турчан – інвентар, Дарія Патті –

адміністратор.

Кожний член ради утворив комітет добровольців, які відповідають за реєстрацію, медичні справи, вибір і дошкіл виховників, фінанси, зв'язки, господарські справи, закупівлю та отримання таборового інвентару та таборову кранітику. Всі члени ради працюють, увесь рік, разом із своїми комітетами, у плануванні та проведенні пластових таборів та інших імпрез на оселі.

(Закінчення на стор. 18)

Пластова оселя „Вовча тропа“. (Фото: ОТК)

НОВІ ВИДАННЯ

Мова – наша зброя і безпека

Дмитро Пилипчук. „Про дозу дьогтю в бочці меду. Статистика українського друку на тлі гібридної війни“. Київ. Видавничий центр „Просвіта“. 2017. 64 стор.

Член Національної спілки письменників України, Заслужений працівник культури України Дмитро Пилипчук надіслав з Києва до „Свободи“ свою нову книжку „Про дозу дьогтю в бочці меду. Статистика українського друку на тлі гібридної війни“, текст якої вперше надруковано цього року в газеті „Слово Просвіти“. Новизна цього культурологічного, політичного, а водночас і полемічного дослідження – у глибокому порівняльному вивченні не лише загальної картини друку незалежної України, а й мовної політики держави в художній літературі, перекладах, книжках для дітей, підручниках і навчальних посібниках для вищої і середньої шкіл, періодичній пресі.

Автор дослідив національне книговидання і пресу з поглядом дотримання конституційного статусу української мови, оцінюючи культурні й політичні реалії в контексті гібридної війни Росії проти України. Особливої цінності надають цій публікації численні таблиці, укладені дослідником на підставі українських та чужинських ста-

тистичних і аналітичних джерел. Більшість таблиць у книжковому виданні опубліковано вперше.

Електронну копію книжки надіслано до Бібліотеки Конгресу США, Британської бібліотеки, Нью-Йоркської публічної бібліотеки, Національної бібліотеки Франції та бібліотек деяких університетів США, Канади, Німеччини, Польщі. Нижче вміщено розділ книжки „Мова – наша зброя і безпека“.

Мовний цинізм умовно української влади зайшов так далеко, що ця влада не помічає, що її недооцінка мовної політики і цинізм цієї політики працює і проти держави, і проти суспільства, і проти самої цієї влади. Мовна політика належить до найуніверсальніших політик, бо вона охоплює всі сфери суспільного життя, а її суб'єктами і об'єктами є чи не найбільша частина активних і пасивних членів суспільства.

Президент України, прем'єр-міністр України, Верховна Рада України, Рада національної безпеки і оборони, Конституційний суд України, численні академії наук, населення Криму, Донецької, Луганської, Одеської, Харківської, Запорізької, Дніпропетровської, Херсонської та Миколаївської

областей і вся Україна зацікавлені в якнайшвидшому завершенні російсько-української війни і в поверненні до складу України Криму і Севастополя. Але ж не ціною національної й державної катастрофи й порушення територіальної цілісності країни.

Президент держави-агресора здійснює свої імперіалістичні пляни під гаслом „захисту російськомовного населення“. Подивіться у „Статистичний щорічник України“ за 2007 і 2015 роки: населення та адміністрація яких регіонів України в 1995-1996 навчальному році дали найбільший відсоток учнів денних загальноосвітніх закладів з російською мовою навчання: Крим – 99,5 відс., Донецька область – 94 відс., Луганська – 91 відс., Запорізька – 69 відс., Одеська – 66 відс., Харківська – 63 відс., Дніпропетровська – 54 відс., Миколаївська – 44 відс., Херсонська – 40 відс. І що ми маємо через два десятиліття? Крим уже анексовано, а на Донбасі палає війна й гинуть люди.

А чи зробило населення цих регіонів якісь висновки? Знову – про статистику: за даними на початок 2015-2016 навчального року, провідниками російщення загальної освіти України залишаються ті самі регіони: Донецька область

– 42 відс., Луганська – 35 відс., Одеська – 29 відс., Харківська – 27 відс., Запорізька – 25 відс., Дніпропетровська – 19 відс., Херсонська – 16 відс. У цій групі регіонів найменші успіхи путінізму – на Миколаївщині (8 відс.).

Володимирів Путінові нічого буде робити в Україні зі своїми танками, ракетами і літаками, якщо вся Україна стане українською.

Подивіться: в Росії – жодного університету й жодної державної загальноосвітньої школи, де викладання велося б українською мовою, хоч там живуть мільйони українців, які далеко не всі відмовились від рідної мови; в російських університетах та академіях немає жодної катедри української мови і літератури, а в українських вищих школах і досі клепають кадри вчителів російської мови. Разючу невідповідність реальної мовної політики своїм-таки національним інтересам Україна демонструє і у сферах книговидання, періодичної преси, телебачення, радіомовлення, інтернету, у силових структурах, підприємстві, торгівлі, в розважальних закладах, туризмі, на транспорті.

(Закінчення на стор. 12)

Книжка про Степана Риндика

Анатолій Трембіцький, „Мовні студії Степана Риндика“. Хмельницький, 2016, 228 стор.

Діяльність відомого українського письменника, поета-сатирика, вченого-механіка, знаного педагога, професора, одного з активних діячів української еміграції, подолання Степана Риндика (1887-1972), якого в радянські часи кваліфікували як „петлюрівця“, „українського буржуазного націоналіста“, „ворога українського народу“ і 130-річчя з дня народження якого відзначаємо цього року, розкриває монографія „Мовні студії Степана Риндика“.

У праці також висвітлено його відношення до викривлення, гвалтування та калічення української мови в українських книжках, часописах і публічних виступах, до усіх тих хто ігнорував й досі ігнорує українську мову та правила українського правопису.

С. Риндик народився 1 вересня 1887 року на передмісті Заставля містечка Дунаївці (нині Хмельницької області). Закінчив міську школу в Новій Ушиці (1902), Кам'янець-Подільську чоловічу гімназію – класичну російську гімназію (1906) зі срібною медаллю, один курс фізико-математичного факультету Київського уні-

верситету (1906-1907) і механічний відділ Київського політехнічного інституту (1908-1914), одержав диплом інженера-технолога. У 1914-1919 роках був машиністом паровоза, начальником дільниці на залізничних станціях Бірзула та Сарни Південно-Західної залізниці. В 1919 році переїхав до Кам'янець-Подільського, де працював у видавництві „Дністер“, був старшим асистентом катедри фізики Кам'янець-Подільського державного українського університету.

Після поразки української революції С. Риндик 20 листо-

(Закінчення на стор. 16)

Видано розповідь про переміщених осіб

Александр Наленч
Ла Саль Університет

Наприкінці 2016 року у німецькому видавництві „Verlag Jörg Mitzkat“ побачила світ ілюстрована і ґрунтовно удокументована праця Ернста Вюрцбургера „Zwangsarbeit im Kreis Höxter: Fremdarbeiter. Displaced Persons. Heimatlose Ausländer“ („Примусові роботи у регіоні Гекстер: Чужоземні робітники. Переміщені особи. Бездержавні чужинці“).

Е. Вюрцбургер – відомий німецький історик, який поставив собі за мету ознайомити молодше покоління німців із жахіттями та несправедливістю Третього Райху, а також із повоєнною долею мільйонів переселенців, що їх сповнені труднощів, викликів та посвяти життєві історії залишаються незваними та не оціненими належним чином.

Місто Гекстер знаходиться над річкою Везер у землі Північна Рейн-

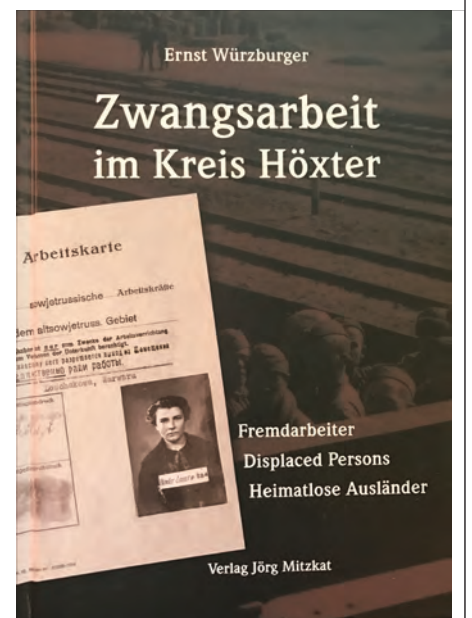
Вестфалія. Тут був великий міжнародний табір для переселенців. На початку 1950-их років, з інших таборів британської зони Німеччини, сюди перевезено близько 700 переміщених осіб, більшість з яких в результаті емігрувала до Америки.

В додатку до об'ємного архівного матеріалу та інших документальних джерел (газетних статей, листів тощо), авторові вдалося відшукати деяких мешканців табору: серед них – поляк Чеслав Пархатко, якого у 14-літньому віці вивезено на примусові роботи у цей регіон, де він і зустрів закінчення війни; полька Ева Хробак, яка мешкає у Польщі і яка надала кілька цінних світлин; українець Леонід Рудницький, який разом із батьками та дідом, о. Леонідом Лужницьким, прибув до Гекстера у 1950 році і звідти із мамою емігрував до США.

У вступі, автор висловив вдячність цим особам за їхні спогади та

світлина, заміщені у книзі. Особливе зацікавлення в українців викличе розділ „Від бездержавного чужинця до американського професора“, у якому подані спогади Л. Рудницького про цей історичний період. Серед інших українців, згаданих у праці, відомий шевченкознавець Павло Зайцев, який мешкав у Гекстері під псевдонімом Ежи Абрамовіч і який згодом став професором української літератури в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Сьогодні П. Зайцев відомий загалом головно завдяки переломовому дослідженню творчості Тараса Шевченка, надрукованому англійською мовою у видавництві Торонтського університету в 1988 році (за редакцією та в перекладі Юрія Луцького).

Праця Е. Вюрцбургера – це справжній скарб для істориків Другої світової війни та повоєнної доби. Її вартість найкраще охопив сучасний

німецький історик Вольфганг Якобмеєр, підсумувавши: „Я переконаний, що суспільство, яке лише частково поінформоване про своє минуле, не зуміє належно розв'язати свої проблеми у майбутньому“.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Литві вшанували Лесю Українку

Валентина Олександренко

ВІЛЬНЮС. – Делегація Полтавської області разом з керівництвом і викладачами Вільнюського політехнічного університету 15 травня провели спільне вшанування Лесі Українки в Литві. На презентації проекту Полтавщину представляли керуюча справами обласної ради Оксана Черкас, начальник відділу обласної ради Марія Тютюнник, заслужений працівник культури України Валентина Шемчук, а господарів – ректор Університету прикладних наук Гінтаутас Бразіунас, декан Вайва Юшкієне, керівник відділу міжнародної співпраці Йоланта Преїдієне.

Полтавські громадські діячі В. Шемчук і Вадим Голобородов створили портретну галерею української поезії в камені. З їхньої ініціативи відкриті меморіальні дошки Лесі Україн-

ці в Берліні й Тбілісі, тепер на черзі – литовське місто Друскінінкай на честь її перебування 1885 року. До цього проекту приєднався очолюваний Г. Бразіунасом політехнічний університет.

О. Черкас вручила почесну грамоту В. Юшкієне за плідну співпрацю з полтавцями в царині популяризації творчої спадщини Лесі Українки й культурних здобутків України за кордоном.

Автори й виконавці проекту дякували полтавцям Петрові Крайсвітньо-му за безкорисливу допомогу в доставленні меморіальної дошки до литовської столиці, Міністерству закордонних справ України, Посольству України у Вільнюсі й Посольству Литовської Республіки в Києві за активне сприяння в увічненні пам'яті Лесі Українки в Друскінінкай.

На презентації дошки Лесі Українці у Вільнюсі (зліва): Оксана Черкас, Валентина Шемчук, Гінтаутас Бразіунас, Вайва Юшкієне, Марія Тютюнник. (Фото: Йоланта Преїдієне)

Доля наших...

(Закінчення зі стор. 7)

друкованої культурної спадщини", і вкрай простий та зручний для застосування. Власники книжок чи книгозбірень пакують свої видання й надсилають до компанії „Mist-America Inc.“, вона ж, на пільгових засадах, пересилатиме книжки до Львова, до Товариства охорони пам'яток. Там фахові бібліотекарі разом з добровольцями Товариства складуть каталоги одержаних видань і визначать, порадившись з власниками збірок, кому належить передати книжки. Очікується, що наукова та науково-популярна література піде в академічні та університетські бібліотеки, художня – у шкільні та сільські бібліотеки.

Отже, адреса компанії: „Mist-America Inc.“, 600 Markley St., Port Reading, NJ 07064. На пакункові відправник має надписати „BOOKS UA“ і, звичайно ж, вказати свою адресу, щоб „Mist-America Inc.“ могла виставити на цю адресу пільговий рахунок. Також відправник може вказати конкретного одержувача в Україні, й тоді пакунок піде безпосередньо на цю адресу.

Для більшої поінформованості подаю й адресу Львівської обласної організації Українського Товариства охорони пам'яток історії та культури: Україна, Львів, вул. Коперника, 40-А (А. Салюкові).

У разі, коли виникне потреба в уточненні порядку чи в консультації, можна звертатися до Івана Висоцького на електронну адресу: ivan.v@meest.us.

Сподіваюся, що не один шановний читач „Свободи“ скористається цим доступним і ефективним способом, а в Україні не один книголюб відчує щире вдячність українській громаді Америки.

Про всяк випадок подаю й свою адресу: Peter J. Piaseckyj, 242 191 Street, Sunny Isles Beach, FL 33160, USA Mobile: 305-965-3663, E-mail: piaseckyj@gmail.com.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

RETRO LVIV РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
І БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

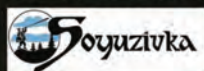
FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show “Retro Lviv”, featuring
music of the 1930s–1940s, starring

Pikkardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as “батьри”, Syzokryli Dancers

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass
- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com

Благодійний концерт відбувся у Бафало

Наталія Савка

БАФАЛО, Нью-Йорк. – Благодійний концерт „Завзятість: візуальна і музична подорож“ відбувся 29 квітня в Українському Культурному Центрі „Дніпро“. Головний продюсер та автор сценарія Роман Хичій з Торонто, поставив собі за мету поінформувати та показати аудиторії завзятість українців. Разом з продюсером Юрієм Грецишиним і Віктором Гласко цей задум вдалося втілити в життя.

Починаючи з історії кобзарства, програма була побудована так, що глядачі могли не тільки насолоджуватися грою музикантів та їх співом, а й наочно на екрані побачити вибрані моменти їхнього життя, почути розповіді про справжніх традиційних кобзарів, які були знищені Сталіном у 1930-их роках, побачити відеозаписи про трагічні події від 2014 року й до сьогодні, в тому числі Революцію Гідності, анексію Криму, збиття малярівського літака, теперішню війну з російськими окупантами на сході України.

У концертній програмі взяли участь бандуристи Юліан Китастих, Юрій Фединський, Ярмо Антоневич, Віктор Мішалов і старшокласниця з міста Вест Сенека Антоніна Вандрівська. Також взяли участь естрадні співаки Яна Білик, Мирон Депутат з Бафало, тріо Кароліна, Клавдія та Олівія Подолак, Заслужений артист України Сергій Фоменко. Тріо Подолак виступило у супроводі віолончелістки Міри Олми, студентки в Академії візуальних і виконавських мистецтв в Бафало.

Бандуристи під час виступу донесли до кожного музику й спів кобзарів, традиції, тугу, сум і біль у їхніх розповідях і піснях. Бандуристи відкрили концерт, коли заграли в квартеті відому композицію Григорія Китастого „Гомін степів“. Виконання квартету було незвичне – з імпровізаціями та різними ефектами. Кожний виконавець вніс у композицію щось своє, унікальне.

Ю. Китастих виконав старовинну гайдамацьку пісню „Гей, скинемось по талю“, яка дуже вдало була підібрана до вечора, адже так як у пісні співається, на концерті збирали гроші для воїнів, які жертвують своїм життям, щоб захистити Україну. Ю. Китастих потім виконав рідкісний інструментальний твір „Виклик“, який створив і грав бандурист Михайло Теліга, котрого разом з дружиною Оленою було вбито нацистами у Бабиному Ярі в Києві під час Другої світової війни.

Далі вислухали старовинний кант „Мати Божа Марія“ у виконанні Ю. Фединського на рідкісному торбані, інструменті, що зник зі вжитку в Україні під час радянської окупації, через те, що пов'язували його з культурною музикою української шляхти та з постаттю гетьмана Івана Мазепи. Ю. Фединський заспівав ще уривок з традиційної думи про Марусю Богуславку, яка була виконана на старосвітській бандурі.

Я. Антоневич виконав пісню „Метелиця“ і, посылаючись на війну Володимира Путіна в Україні, сучасну пісню „Війна свиней“ на унікальній електробандурі, що показало нові можливі досягнення, коли виконавець вправно і вміло вико-

Учасники благодійного концерту „Завзятість: візуальна і музична подорож“. (Фото: Віктор Гласко)

UNF Fundraiser - Soyuzivka Heritage Center

The Largest Ukrainian Festival in the United States organized by the Ukrainian National Foundation, under the patronage of the Embassy of Ukraine.

2017 Ukrainian Cultural Festival
 at Soyuzivka
 Kerhonkson, New York

July 14, 15 & 16

FRIDAY NIGHT FUNDRAISER
LVIV RETRO GALA
 Proceeds to benefit Ukraine

Ukrainian Village, Film Festival, Dancing, Music and Song, Art/Crafts, Delicious Ethnic Foods, Concerts in Veselka Hall, Beer Garden and Zabavas!

Shuttle bus to Hudson Valley available from parking areas
 Must be patron of Hudson Valley Resort
 1-888-9-HUDSON

Soyuzivka Heritage Center

216 Foordmore Rd.
 Kerhonkson NY 12446
 845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Vendor info:
 941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com

Oksana Mukha

Pikkardiyska Tertsya

Choir-Lanka Halychanka

Kozak System

MC's Vasyl Popadiuk & Lydia Kulbida

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

Dumka Choir

(Закінчення на стор. 17)

М'яка капітуляція...

(Закінчення зі стор. 3)

Отже, пройшли роки. Що ми маємо у підсумку? Росія, загалом, адаптувалася до „Мінська“. Завдяки тому, що зараз у світових держав чимало питань, які є важливішими, ніж українське, загроза впровадження нових санкцій знята. Тому Росія поামалу виходить з „Мінська“, розширюючи свій вплив на Донбасі, не відчуваючи жодних загроз.

Завдання „добитися падіння режиму Путіна“ завдяки санкціям зараз виглядає утопічним. Кремлівський режим – стабільний і розпадатися не збирається. Водночас російські сподівання на „бліц-криг“ теж виявилися марними. Також провалилися російські сподівання на те, що вони „все порішають“ з Дональдом Трампом та іншими світовими керівниками. Очевидно, ідея поділу сфер впливу з США зазнала фіаско. Схоже, Росія це визнала і готується до стратегічної політичної боротьби за Україну. І події 9 травня показали, що у Росії є всі підстави для оптимізму – п'ята колона є, вона діє, вона не така не така мізерна, і починає відходити від деморалізації 2014 року.

Отже, які функції виконує „Мінськ“ зараз? Уберігає нас від „наступу Путіна“? А він йому потрібен, цей наступ? Очевидно, в Кремлі сподіваються домогтися свого через політику і дипломатію.

„Мінськ“ рятує життя? Але ж на Донбасі гинуть щоденно. І військові, і цивільні. Можна казати, що це „менші жертви“, але, думаю, ніхто не назве це „нормою“.

Гуманітарні проблеми теж не вирішуються. „Реінтеграція“ Донбасу зараз виглядає порожньою фантазією.

Санкції проти Росії? Питання санкцій саме по собі досить цікаве. Адже вони не виконали головного завдання – не зупинили агресії Росії. Очевидно, лише економічний тиск не спроможен зупинити російський імперіалізм.

Що робити? Я не пропоную негайно виходи-

ти з „Мінська“. Денонсуючи дані домовленості де-факто, Росія не поспішає це робити де-юре. Але треба розуміти, що ситуація у 2017 року відрізняється від ситуації 2014 року, і сліпо чіплятися за старі папірці – марна справа.

Українське керівництво має донести „західним партнерам“ кілька простих істин:

– Мінські домовленості не стримують Росію та не сприяють досягненню миру. Оскільки Росія не є ліберальною демократією з ринковою економікою, тиснути на неї виключно економічно неможливо. Найкращий спосіб зупинити Кремль – відповідати на військову загрозу іншою військовою загрозою. Краще, ніж будь-які папірці, війну зупинить потужна українська армія, і у її створенні потрібна будь-яка можлива допомога.

– Захід має моральні зобов'язання перед Україною, яка постійно засвідчувала відданість мирові та світовій безпеці. Заради безпеки ми відмовилися від ядерної зброї та закрили Чорнобильський реактор. Про це треба постійно нагадувати. Ситуація, коли Україну рвуть на шматки, – загроза, у першу чергу, західній цивілізації.

– Для того, аби реалізувати ці зобов'язання, Захід має виключити саму ідею торгів за Україну. Для цього потрібне ухвалення Акту на підтримку України у Конгресі США, де б закріплювалися санкції до повного звільнення території України (та схожих документів у інших країнах НАТО). Це важливо, адже Росія буде продовжувати ескалацію, поки у неї є надії „сторгуватися“.

– На цих принципах мають провести нові перемовини і напрацювати більш реалістичні домовленості. Ви скажете, що це неможливо? Звісно, неможливо. Адже всі у світі говорять, що мир уже досягнуто у результаті „Мінська“. І нічого не треба. Росія ж готується до затяжної війни на виснаження.

А ми до неї готові?

„Газета по-українськи“

Петро Олещук – політолог, Київ.

Відчуття негромадянської...

(Закінчення зі стор. 3)

Це війна, що живить текуче суспільство, унеможливорює сталу ідентичність, зупиняє реформи.

Негромадянська, покищо холодна, війна, що є зрадницькою в умовах справжньої війни з ворогом.

Це війна, у якій головною жертвою є громадянське суспільство.

Хто здатний її зупинити? – Хіба не всі ми жадаємо цього?

Її не зупинить новий Майдан: революція звільнює – свободи будуються. Реформами.

Її не зупинити чудом нового суспільного договору через раптову Конституційну Асамблею.

Її тяжко зупинити моральним авторитетам, які добре знають, „як треба жити“.

Її не зупинити немовби відкритими судовими процесами над двома-трьома, навіть десятками корупціонерами-високопосадовцями.

Її зупинить сьогоднішній провідник і політична сила, які припинять власну негромадянську війну, що вони її ведуть.

Той провідник, хто перший публічно визнає позитиви у діях політичного супротивника.

Її зупинить нова політична сила, яка здатна або змінитись, або заснуватись та існувати. Та політична сила, яка здатна зібрати до купи справжніх реформаторів і досягнуті успіхи реформ. Та єдність політиків і громадянського суспільства, що подолає ціпку національну схему олігархату, великої корупції.

Тобто всі ті, хто розуміє тотальну поразку країни у негромадянській війні.

Всі ми разом.

„Українська правда“

Євген Бистрицький – доктор філософських наук, виконавчий директор Міжнародного фонду Відродження, Київ.

Хроніки олігархії...

(Закінчення зі стор. 2)

хідно пам'ятати, замахуючись на припинення олігархії. І зрозуміло, що це повинна бути не шалена кампанійщина, на кшталт остаточно проваленої люстрації або знущальних е-деклярацій, а послідовна продумана робота.

Тому є сенс перш за все говорити про принципи такої роботи.

1. Легалізація

Мається на увазі цілковитий і остаточний вихід великого бізнесу з усіх офшорів і подібних лазівок, які дозволяють покривати вкрадене і ховатися від податків (потрібні розумні податки!). Структура власності повинна бути прозорою для уповноважених відомств і для суспільства, де це необхідно.

До того ж, власність і доходи, отримані злочинно, через суд конфісковуються на користь бюджету, це не обговорюється. Але там, де очевидного криміналу немає, повинна діяти амнестія капіталу. Про її ціну – трохи нижче.

2. Демонополізація

Навіть амнестований за капіталами олігарх не повинен залишатися монополістом і диктувати суспільству ціну й умови надання своїх товарів і послуг, як це зараз відбувається в енергетичній сфері у Ріната Ахметова і Дмитра Фірташа. Повинне бути розмиття контрольного пакета шляхом акціонування і входження держави і/або дрібних акціонерів.

До речі, цей напрямок добре розписано в І.

Коломойського у програмі „Укропу“, можна використовувати.

3. Деполітизація

Безумовне і незаперечне відділення бізнесу від політики і – головне – політиків. Спонзорувати громадські та партійні рухи, зрозуміло, можна, але абсолютно прозоро, з чистого прибутку і з обмеженням максимального внеску. Віктор Пінчук може детально розповісти, як це робиться, наприклад, у США.

Порушення таких умов має жорстко каратися – як для олігарха, так і для нелегально підтриманої ним партії або руху. І тут терміни „конфіскація“ і „заборона діяльності“ не виглядають надмірними.

4. Детоксикація

Точнішого терміну підібрати не вдалося, але мова про те, що олігархат треба позбавити отруйних зубів – власних засобів масової інформації, загальноукраїнських телеканалів перш за все. А то в нас національних телеканалів більше, ніж у Франції – на широку ногу живемо. І всі збиткові, на утриманні олігархів. А то й країни-агресора.

Нічого страшного, що серйальної жуйки для мізків в етері поменшає. Нехай мас-медіа утримуються за реальні рекламні бюджети або їх утримують глядачі-слухачі-читачі. А з існуванням інтернету інформаційний голод нам очевидно не загрожує.

5. Солідаризація

Йдеться про те, що наші олігархи не на особистих іновациях піднялися, а надулися, як блощиці на тілі країни. Країна в небезпеці, їй тяжко. Тому

час повернути боржок, як плату за амнестією капіталів.

Думаю, український великий бізнес повинен сформулювати „Фонд національної солідарності“. Частину грошей треба спрямувати на озброєння української армії, частину – на розвиток проривних напрямків, що забезпечують конкурентоспроможність України.

Але цей фонд в жодному разі не повинен бути під Кабміном або ще якоюсь владною інстанцією. Альтернативне фінансування, громадське управління, конкурентні результати. І як наслідок – шанс на успіх.

Зрозуміло, що для реалізації наведеного потрібна ціла система законів, зокрема щодо питань оподаткування та амнестії капіталів.

Який орган може займатися подібною антиолігархічною діяльністю? Та будь-який! За умови, що його очолить людина із принципами і мізками. Від НАБУ з НАЗК до Фінмоніторингу – у нас купа інституцій із могутніми повноваженнями, ось лишень усі вони функціонують у збитковому загальнодержавному алгоритмі.

Отже, необхідна передумова для антиолігархізації – довгоочікувана поява у країні неолігархічної влади. Це вже зовсім інша, але не історія, а рішуча і безкомпромісна боротьба за суверенну успішну Україну.

Львівський культурологічний журнал „І“

Олександр Кочетков – український аналітик і політтехнолог, Київ.

Мова – наша зброя...

(Закінчення зі стор. 9)

Перелік можна продовжити. Такої асиметрії в міжнародних відносинах не знає жодна європейська держава, за винятком України та Білорусі. Але ж так просто російськомовним батькам пояснити своїй дитині (чи дітям), чому їй (чи їм) краще буде якнайшвидше оволодіти й реальною заговорити українською мовою! Не формальне, а дійсне ототожнення себе з Україною, українським народом допоможе всім нам,

незалежно від національності, усвідомити свою ідентичність як належність до українського суспільства і посилить нашу віру в можливість нормального й цивілізованого розвитку країни й держави.

Одна мова об'єднує країну; дві мови дертять її на клапті. Коли в Україні запанує українська мова, В. Путінові не буде кого „захистити“. Мова – це наш духовний код, наша мирна зброя, наша стратегія і наша безпека. Полюбімо українську мову, українці етнічні й неетнічні, юні і старші, ліві, праві й помірковані, ліберали й патріоти (в лапках), православні, католи-

ки і протестанти, мусульмани й представники інших релігій, народжені в Україні, і ті, хто живе в ній віднедавна! Війна мов може принести в Україну тільки безлад і страждання.

Вимагаймо скасування Конституційним судом ганебного антимовного закону „Кремля, Ківалова й Колесніченка“!

Тільки мовні расисти можуть відбирати в українців право на створення своєї держави з рідною державною мовою. Не підтримуймо мовний расизм, який вважає, що російськомовних держав може бути безліч, а українськомовної – жодної!

Зустрілися Петро...

(Закінчення зі стор. 1)

ють вбивство спостерігача СММ ОБСЕ і вважають безпеку роботи місії принциповим моментом, засуджують всі форми тиску.

А. Меркель сама підняла гуманітарне питання як пріоритетне: це і повний допуск на окуповану територію та нормальна робота міжнародних гуманітарних місій, зокрема Міжнародного комітету Червоного Хреста, і безпека цивільного населення.

П. Порошенко дуже емоційно говорив про звільнення заручників як наш ключовий пріоритет, ми вимагаємо звільнення 128 українців, що перебувають в тюрмах на окупованих територіях, встановлення їх долі і місцезнаходження.

Також вели мову про відкриття контрольного пункту „Золоте“, що заблокований з березня минулого року.

Очевидно, що саме виконання безпекового і гуманітарного бло-

ків мінських угод сприятиме виконанню політичного блоку, для якого мають бути створені передумови. Розповіли про роботу неформальної „мінської платформи“, що створена у Верховній Раді і об'єднує депутатів майже всіх фракцій. Наші європейські партнери вважають дуже позитивним той факт, що українські парламентарії цікавляться ходом мінського процесу і є майданчик для обміну думками та зустрічі з учасниками мінських груп, зокрема координаторами від ОБСЕ.

Розповіли про процес верифікації, який завершився. Позиція української сторони – це має розблокувати процес звільнення заручників і пришвидшити визначення дати звільнення і остаточних списків.

Дуже важливими є особисті взаємини між провідниками, відвертий діалог, я ще раз в цьому переконалася. А. Меркель і П. Порошенко висловилися за активізацію нормандського формату задля виконання мінських угод і пошуку шляхів врегулювання ситуації на Донбасі.

Я під великим враженням від

Канцлера А. Меркель. Це, без перебільшення, видатний політик, і Україні дуже важливо, що в нас є такий справжній друг в Євросоюзі.

Президент вшанував пам'ять тисяч закатованих українців – військовополонених часів Другої світової війни, які загинули в концтаборі Заксенгаузен поблизу міста Оранієнбург. Тут збереглися казарми, речі замордованих і вбитих.

Закордонне відрядження – завжди привід хоч на хвилинку перетнутися з друзями і приятелями-журналістами. Я скучаю за

професією, це правда, і була щаслива побачити Ольгу Танасійчук і весь гурт українських журналістів в Німеччині.

НА ПРОДАЖ ПОМЕШКАННЯ
„Українське Село“,
Cedar Grove Lane, Somerset, NJ
Світла, велика квартира в дуже
доброму стані • 2 спальні, кухня, ві-
тальна і їдальня, ганок • Українська
громада, 55 років + (1 в сім'ї) • Неда-
леко поїзду до NYC, N.Brunswick,
укр. церков • \$65,000 • Меланія
201-245-2777 • Melaniyat@aol.com

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ - AVIA
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на аеродром.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

ВМІСТ ПАКУНКА:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

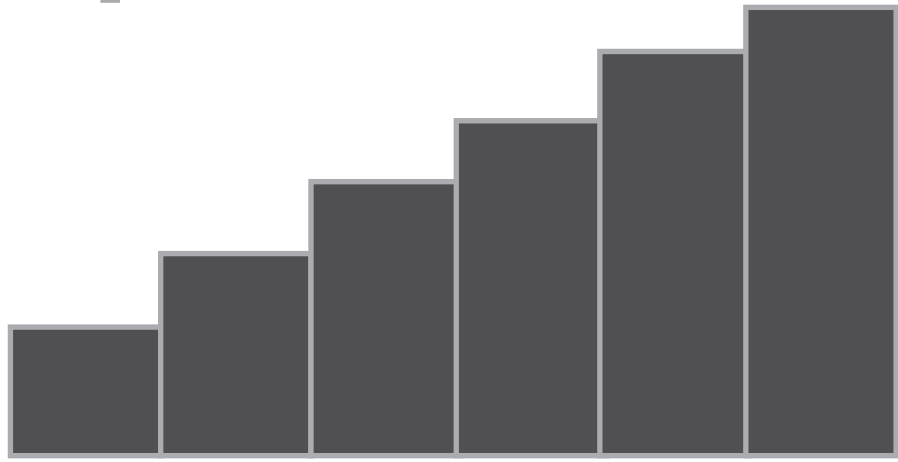
DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

13 Month Share Certificate Special

1.65% APY*

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

*Annual Percentage Yield (APY). 13 month share certificate special must be opened between May 1, 2017 and May 31, 2017. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 05/01/2017. Must be member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

Call 215.725.4430 **Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville** **www.ukrfcu.com**

Відкрили пам'ятник героєві

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 4 травня на Лук'янівському військовому цвинтарі відбулося урочисте відкриття пам'ятника Олександрові Гуменюкові, командирові батальйону „Київська Русь”.

Він народився 5 серпня 1964 року в селі Ясенове Одеської області, став засновником і командиром 11-го батальйону оборони „Київська Русь” з березня 2014 року. Із своїм батальйоном звільнив п'ять міст на Донеччині, брав особисту участь в усіх боях без винятку. Своє 50-ліття відзначив у поході – під час переведення батальйону з гори Карачун під Дебальцеве. „День народження – це не свято, а підсумки, що ти зробив, та що не зробив”, – вважав О. Гуменюк.

Загинув 15 серпня 2014 року поблизу села Малоіванівка Луганської області під час виконання бойового завдання. Посмертно нагороджений орденом Богдана Хмельницького, також йому присвоєно

наступне звання полковника. Залишив дружину Олену і синів Святослава, Олега та Максима.

До 15 серпня 2014 року – останнього дня життя О. Гуменюка – в батальйоні не було жодної втрати. У тому бою загинув і один з найкращих розвідників батальйону Олег Онисенко, були поранені старший лейтенант Олексій Демченко і Едуард Мальований.

Своїми спогадами про героя поділились на відкритті пам'ятника полковники Валерій Вовк та Олексій Савич, автор пам'ятника народний художник України Анатолій Гайдамака, народний депутат України Андрій Тетерук, козак Михайло Година, доброволець Микола Тихонов, поетеси Антоніна Литвин і Зоя Ружин.

Сини воїна грали на музичних інструментах, а кобзар Тарас Силенко виконав пісню про народного героя на слова А. Литвин і музику Василя Литвина. Провів меморіальне віче відомий історик й письменник Роман Коваль.

Дружина Героя Олена Гуменюк з його синами Святославом, Олегом та Максимом та іншими біля пам'ятника, автором якого став Анатолій Гайдамака. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Провели Всеукраїнську конференцію

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 20-21 квітня на базі Бережанської школи-гімназії ім. Богдана Лепкого відбулася IX Всеукраїнська науково-практична конференція „Проектування розвитку та психолого-педагогічного супроводу обдарованої особистості”. Її організували Національна академія педагогічних наук України, Інститут обдарованої дитини цієї академії та інші установи.

Конференція зібрала учасників

з Волині, Черкащини, Кіровоградщини, Дніпропетровщини, Полтавщини, Івано-Франківщини, Київщини, Донеччини, Тернопільщини.

Обговорювалися питання учнівського самоврядування як способу самореалізації творчої особистості, розвитку науково-дослідницьких, індивідуальних здібностей учнів. У відеозверненні меценат Юрій Бойків з США наголосив на важливості демократичних підходів у роботі з учнями, що дасть їм змогу самореалізуватися.

Надали право на першу книгу

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Обласна організація Спілки письменників та видавництво „Мавік” понад 15 років тому заснували регіональну молодіжну літературну премію імені поета Валерія Гончаренка. Конкурс проводиться щодва роки. Його переможці отримують можливість видати свою першу книгу, видання якої фінансує обласне управління у справах освіти, науки, молоді та спорту.

Цього разу твори надіслали понад 30 претендентів (обов'язкова умова – українська мова і вік до 30 років). Автори найкращих робіт 27 квітня

взяли участь у нараді молодих літераторів, яку щоразу за підсумками конкурсу проводить обласна організація Спілки письменників. Право на видання перших книг отримали студентка технічного університету Катерина Сокол (поезія), студент Вадим Овчаров та 13-річна школярка Анастасія Капустіна (проза).

27 квітня відбулася презентація поетичної збірки „Будильники з рим” переможниці попереднього конкурсу Катерини Нікітченко. У минулому переможцями конкурсу були Тетяна Андрушко, Юрій Обжелян, Інна Немирович, Ірина Кримська.

Гості звідусіль відвідали асамблею

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – IX міжнародна Пасхальна асамблея „Духовність єднає Україну” відбулася 17-30 квітня у церковних храмах та концертних залах Києва. Відкриття асамблеї відбулося у Національному заповіднику „Софія Київська” 17 квітня духовним хором співом, передували йому урочисті фанфари й великодні передзвони храмів столиці. Програма фестивалю включала 46 музичних заходів, зокрема виступи провідних колективів і солістів України, виступ ансамблів пісні і танцю „Сіверські клейноди” з Чернігова та „Дарничанка” з Києва.

Звучала музика різних епох, жанрів і стилів у виконанні закордонних гостей – старовинні церковні і фолкльорні піснеспіви, оперна, симфонічна, хорова і камерна класика, а також сучасні композиції українських і закордонних авторів.

Особливу увагу шанувальників музики привернули монографічні концерти „Літургія” Євгена Станковича, „Українська духовна музика ХХІ століття: Володимир Рунчак”, „Пісні поза часом” Георгія Свиридова, „Реквієм” Вольфганга Амадея Моцарта, „Літургія Святого Іоанна Золотоустого” Якова Яциневича. В концерті визнаного композитора В. Рунчака „Мої звукові метаморфози” прозвучали твори „На смерть Ісуса” у виконанні жіночого академічного хору „Anima”, „В наслідуванні Шостаковичу” у виконанні скрипальки Мирослави Которович та Ігоря Саєнка (баян).

До проведення Пасхальної асамблеї долучилися посольства Італії, Узбекистану, Швейцарії, Литви, Угорщини та Польщі.

18 квітня відбувся концерт „Музичний діалог: Україна-Швейцарія” з участю дуету піаністок Тамар (Швейцарія) і Натія (Грузія) Берая. Прозвучали твори для фортепіано в чотири руки й двох фортепіан Сергія Рахманінова, Моріса Равеля, Ференца Ліста і Вітольда Лютославського.

19 квітня відбувся концерт з циклу „Музичні діалоги” – „Україна-Узбекистан” з участю провідної солістки Державного академічного Великого театру опери та балету ім. Алішера Навої (Ташкент) Мюясар Раззакової. У першому відділі співачка продемонструвала зразки національної узбецької вокальної культури, однак порадувала публіку і виконанням творів українських композиторів Миколи Лисенка й Олександра Білаша. Другий відділ був цілком присвячений оперній класиці. У ньому взяли участь народні артисти України, солісти Національної опери Іван Пономаренко та Олександр Дяченко, а також хор і оркестра Оперної

студії під орудою її головного диригента, лауреата міжнародних конкурсів Сергія Голубничого та заслуженого діяча мистецтв України Алли Кульбаби.

В діялозі „Україна-Литва” взяв участь камерний хор „Cantate Domino” з Каунаса. Символом проекту „Україна-Італія” стала прем'єра маловідомої у нас опери Джоакіно Россіні „Пробний камінь”. Діалог „Україна-Угорщина” втілила програма „Фолкльор єднає нас” у виконанні гуртів „Салонна”, „Тячевська банда” та „Солотвинське тріо” з Угорщини. Концерт Ришарда Золотевського (саксофон) і П'єтра Роека (орган) презентував діалог „Україна-Польща”.

Було вшановано пам'ять видатних діячів музичної культури Анатолія Авдієвського, Дмитра Гнатюка та Олега Кудряшова. У концерті пам'яті А. Авдієвського Національний заслужений академічний народний хор України ім. Григорія Верьовки виконував народні пісні в обробці славетного майстра. У концерті „Два кольори мої, два кольори” прозвучали улюблені пісні народного артиста України Дмитра Гнатюка. Національний ансамбль солістів „Київська камерата” виконав „Музичну присвяту” пам'яті народного артиста України Олега Кудряшова.

Окремим заходом асамблеї став концерт-реквієм пам'яті Героя України Василя Сліпака 28 квітня у Великій залі Музичної Академії. Саме з цього дня ця зала носитиме його ім'я. У концерті-реквіємі „Праведная душе” пам'яті українського оперного співака, який загинув в бою на сході держави, взяли участь рідні героя та провідні артисти Національної опери України, які поділилися теплими спогадами про В. Сліпака. У їх виконанні прозвучали популярні оперні партії. Заслужена артистка України скрипалька Богдана Півненко виконала знамениту „Мельодію” Мирослава Скорика. Вечір пам'яті провела народна артистка України Лариса Кадирова. На відкритті пам'ятної дошки при вході у Велику залю Національної музичної академії України взяв участь Міністер культури Євген Нішук.

Пасхальна асамблея урочисто завершилась симфонічною музикою Людвіга ван Бетговена у виконанні студентської симфонічної оркестри під орудою Ігоря Палкіна. Був також благодійний захід „Вірою, надією єдині”.

Під час концертів, які були безкоштовними, збирали фонди на лікування онкохворої 10-річної художниці Ані Безкоровайної, виставку картин якої можна було побачити у Великій залі.

Виступає Національний заслужений академічний народний хор України ім. Григорія Верьовки. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Книжка про...

(Закінчення зі стор. 9)

пада 1920 року разом із українським військом емігрував до Польщі, де працював на фабриці рільничих машин. У 1923 році переїхав до Чехословаччини, де впродовж 1923-1945 років читав лекції з геометрії, математики, механіки і фізики в Українському високому педагогічному інституті ім. Михайла Драгоманова (Прага) та в українській гімназії (Прага-Ржевніца-Модржани). Був членом ревізійної комісії Українського громадського комітету, належав до Празької школи української поезії.

В 1927 році радянська влада запропонувала проф. С. Риндику посаду редактора технічного відділу Інституту української наукової мови Української Академії Наук. Більшовики запрошували його з метою подальшого знищення, як

це сталося з більшістю з тих, хто їм повірив.

Після Другої світової війни переїхав до Німеччини, де читав лекції в українських гімназіях у таборах для переміщених осіб, належав до організації „Мистецький Український Рух“ і друкував свої твори в його літературно-мистецькому альманасі.

Восени 1950 року (за іншими даними на початку 1951 року) разом з родиною переїхав у Чикаго, де й мешкав аж до самої смерті. Українська письменниця Ганна Черинь згадувала, що С. Риндик „писав чудові гуморески. Читаючи їх, зі сміху може і не тріснеш – але чи неодмінно треба тріснути? Вони дотепні, цікаві – і такі особливі, „риндиківські“. А коли зайдеш бувало до родини Риндиків, то „обов'язково мусиш пообідати чи повечеряти“ і хоча самі часто бідували, проте „гостя нагодують краще, ніж десь у багатих“.

Видав збірки сатиричних віршів „Логос“ (1942), оповідань „Сміляньська хроніка“ (1944), сатирично-гумористичних оповідань „Пригоди і люди“ (1960), віршованих оповідань для молоді „Пригоди Сірка Клаповухого“ (1961). А також оповідання „Лерентій Трохимович Тарадайка“ (1943), підручники „Міцність матеріалів“ (1924), „Елементи машин“ (1943, 1963), „Збірник алгебраїчних задач“, ряд наукових праць з української технічної термінології.

С. Риндик був активним співробітником часопису „Свобода“, де друкував свої сатири, фейлетони та рецензії. Як літературний критик публікував рецензії в часописі „Український Прометей“. Твори друкував під власним іменем чи під псевдонімами С. Киднир (прізвище, прочитане справа наліво) чи Сігмаро (грецькі назви початкових букв імені та прізвища).

Знаний український літературознавець, подолянин Григорій Кос-

тюк, характеризуючи творчі здобутки С. Риндика, вказує, що він „дуже своєрідний і свіжий“ поет, а його „мова позначена багатющою лексикою, барвистими подільськими локалізмами, а часто цікавими і мовно виправданими новотворами“, що надає „виразній памфлетній тенденції його поезій справжнього хвилюючого поетичного звучання“.

Відомий славист-мовознавець, історик української літератури Юрій Шевельов, відгукуючись про творчість С. Риндика, писав: „Щира людяність, український національний гумор, приперчений дуже сильно, але не перетворений усе таки на мащення всього світу дьогтем, уміння показати, як людське обличчя в умовах дрібної і чужої дійсності перетворюється раптом на свиняче рило – все це в Риндика щиро українське“. Увесь цикл його оповідань „пронизаний глибокою ідеєю – мертвотного духу повітової Росії“, „надто пройняті анекдотизмом, надто епізодичні, випадкові“. Водночас, його „національна, органічна проза“ ще більше в сподіванні, ніж у здійсненні.

Український літературознавець І. Качуровський писав, що С. Риндик, – „чи не єдиний гуморист з універсальної еміграції, який продовжував свою літературну діяльність і після Другої світової війни“ і який „висміював те прагнення спрямувати течію нашого письменства в русло загальноосвітньої культури“ в своїх сатиричних віршах.

У більшості праць С. Риндика, як стверджував відомий український письменник Євген Маланюк, гармонійно поєднується лірика і сатирика, а його „жива й соковита“ народна мова, „вражає влучністю і майже математичною точністю вислову“.

Своє відношення до мови книжок, часописів, публічних виступів, загалом до гвалтування української мови, а також до тих, хто не дотримувався правил правопису, неодноразово висловлював і С. Риндик, зокрема, у праці „Чистки в мові“ (Нью-Йорк, 1965) та в інших публікаціях і статтях на мовні теми. Він писав, що в „багатьох наших пресових публікаціях зустрічаємо слова і звороги, які цілком відбігають від норм нашої літературної мови, – і то в такій мірі, що дають картину повної неписьменності друкованого тексту“.

С. Риндик помер 27 вересня 1972 року у Чикаго і похований на цвинтарі Елмвуд.

Анатолій Трембіцький, старший науковий співробітник, доцент катедри комерційного та трудового права Хмельницького інституту Міжрегіональної академії управління персоналом, Хмельницький.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

30-тилітній МОРТГЕДЖ

3.99% / 4.05% APR*

Відсотки можуть бути змінені без попереднього повідомлення, телефонуйте до нашого позикового відділу за №:

773-328-7500 x283

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте "QR code", щоб дізнатись поточні мортгедж пропозиції.

SELFRELIANCE.COM
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

*Пропозиція доступна для власників одноквартирних будинків і кваліфікованих кондомініумів, або власників багатоквартирних будинків до чотирьох квартир, коли власник проживає в одній з них. Станом на 4-е травня 2017 р. відсоткова ставка на 30-річний "FNMA qualified" особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 4.046% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); щомісячна оплата на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах становить \$476.84; ніякої оплати за аплікацію, 0 поїхте. Житлові позики з нижчим початковим внеском – менше 20%, теж доступні. Місячна оплата не включає кошти податків за нерухомість, страхування майна, Особисту Мортгедж Страхівку – PMI. Фактична місячна оплата буде вищою, якщо включити суму податків і страхування. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, у визначених географічних місцевостях, за умови ухвалення заяви. Пропонована ставка й умови можуть бути змінені в будь-який час без попереднього повідомлення. Пропозиція може бути скасована в будь-який момент. Будь ласка, телефонуйте до нашого позикового відділу на безкоштовний № 1.888.222.8571 x283 за поточними пропозиціями, відсотковими ставками й умовами.

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Благодійний концерт...

(Закінчення зі стор. 11)

ристовує популярні гітарні педалі для переробки і створення специфічних ефектів.

У фіналі першої частини концерту В. Мішалов виконав віртуозні твори Гната Хоткевича – старовинна героїчна дума XVII ст.: „Буря на Чорному морі“ та інструментальну композицію „Невільничий ринок у Кафі“.

Друга частина програми була присвячена подіям в Україні. Авдиторія почула надихаючі слова Тараса Шевченка в супроводі оригінальної музики, що її скомпонувала і виконала Яна Білик, і на екрані в той час був Т. Шевченко, графічно зображений на Майдані. Її інша пісня була про любов до України.

Пісні про отамана Боженка та „Майданек“ („Мамо, чи чуєш мене“) співав Мирон Депутат. К. Подолак схвилювала аудиторію англій-

ським виконанням пісень „You Raise Me Up“, „Hallelujah“ і „The Prayer“, з показом прозірок В. Гласко, що ілюстрували події під час Революції Гідності.

„Фома“ (С. Фоменко) з України заспівав патріотичні пісні. В одній закликав скинути кайдани і піднятися з колін, бо вже година настала. В іншій пісні просив Україну прокинутися зі сну й відкрити свої очі на світ і на зірки, звідки дивляться з небес наші герої, які поклали своє життя за Україну, за краще майбутнє.

Також під час концерту виступили Ю. Грецишин і Юрій Дармограй, які нагадали присутнім, що це благодійний концерт для оплати послілок медичного обладнання в Україну, щоб рятувати життя поранених і наблизити той час, коли ми разом зможемо відсвяткувати перемогу.

Прозвучали слова подяки на адресу тих, хто долучився до цієї благодійної справи, допоміг фінансово і доклав зусиль, щоб цей проєкт відбувся.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002

zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

FREE ADMISSION! - \$25 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

Yonkers Ukrainian Heritage Festival

On the Grounds of
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
North Broadway & Shonnard Place - Yonkers, NY

Friday June 16th

6-10 PM

Saturday June 17th

1-10 PM

Sunday June 18th

1-7 PM

*Established
1986*

**VOCAL GROUPS & DANCERS
TRADITIONAL ARTS & CRAFTS
TRADITIONAL UKRAINIAN FOOD
VARENYKY - HOLUBTSI - KOBASY
RIDES & GAMES**

SPONSORED BY
THE UKRAINIAN
AMERICAN YOUTH
ASSOCIATION

facebook.com/YonkersUkrainianFestival
yonkersukrainianfestival.org YoUkieFest

**Завантажте наш
мобільний додаток
для всіх ваших
фінансових потреб**

Download Our App! ▶

- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY AMHERST, NY BOSTON, MA BUFFALO, NY CLEVELAND, OH
(518)266-0791 (716)799-8385 (781)493-6733 (716)847-6655 (440)842-5888
FEDERAL WAY, WA PORTLAND, OR SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY VANCOUVER, WA WEBSTER, NY
(253)237-5293 (503)774-1444 (916)721-1188 (315)471-4074 (360)597-2096 (585)545-6276

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

ANNUITIES

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

SECOND-YEAR RATE – 3.0%

* First-year rate.
All annuity rates are subject to change.
Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

„Вовча тропа“...

(Закінчення зі стор. 8)

ОТК провела сходи 3 грудня 2016 року та 1 квітня цього року, щоб обговорити минулорічні табори та підготувати табори цього літа, розглянула і проводить дві нові ініціативи.

Перша ініціатива – це програма зі зменшення кліщів, кома-

рів та отруйного плюща на терені оселі. ОТК підписала контракт з „Ivy Oaks Analytics“ для знищення шкідників з затвердженими державою природними розчинами і інсектицидами. Цей процес закінчиться в кінці червня, до початку таборів. По-друге, ОТК активно шукає способів екологічного збереження довкілля.

Від 20 липня до 6 серпня вперше відбудеться новий спеціаліза-

ційний „Олімпійський табір“ для пластунів-розвідувачів від 15 року життя. Цей табір включатиме змагання з спорту, виживання, розвиток творчих здібностей та знань.

Реєстраційні матеріали можна знайти на сторінці: www.plastusa.org.

Реєстраційний реченець на всі табори є 1 червня.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття

з приводу відходу своїх близьких і друзів,

не забувайте підтримувати видання тижневика

пожертвами на пресовий фонд!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Подяка і Спомин в Першу Річницю Відходу у Вічність
нашого найдорожчого св. п. інж. Мирона Біласа

Сердечну подяку складаю Всечеснішому Парохові о. Ігореві Блощинському за відслушення похоронних відправ у церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелроз-Парку, за теплі слова прощання, а відтак перевезення на місце вічного спочинку на дивізійному кладовищі цвинтаря св. Марії в Дженкінтавні, Па. Складаю щиру подяку Всечеснішому Парохові о. Володимирові Костюкові з парафії св. Архистратига Михаїла за уділення Єлеопомазання та велику моральну допомогу в часі мого горя.

Особливо вдячна родинам Христі і д-рові Юркові Демидович та Галі і Адріанові Клос за відвідини в шпиталі та вдома, за поради, як рівнож за велику допомогу в підготовці похорону та переведення тризни. Сердечну подяку складаю Христі Демидович і Ярославові Колодій за слова прощання під час тризни. Дякую пластункам стежі „Чортополохи“ за прибрання столів квітами. Спеціальна подяка панству Смолинцям і пані Стефі Колодій за підтримку в часі мого великого горя. Безмежно вдячна всім за участь у похоронних відправах, за гарні квіти, за молитви та вислови співчуття.

Мирон Мирослав Білас - найстарший син, народився 5 січня 1923 року в Трускавці, область Львів. Мирон мав ще трьох молодших братів: Богдана – лікаря, Омеляна – економіста і Любомира – лікаря. Омелян був покараний 15 роками заслання на Сибір – тому, що не признався до участі в юнаках. Батьки Мирона були учителями. Родина зазнала великого утиску під час пацифікації в 1930-их роках, батька тяжко побили і звільнили з праці за українські справи. Родина перенеслася до Дрогобича, де Мирон вступив до народної школи, відтак до приватної гімназії ім. І. Франка – де досягнув середню освіту в 1941 році. Спершу студіював на медичному факультеті Львівського Університету, але по двох семестрах перейшов на студії механічної інженерії Львівської політехніки.

Після закінчення війни Мирон прибув до Мюнхену, де продовжив студії в німецькій політехніці. До Америки приїхав з кінцем 1951 року. Весною 1952 року вступив на політехніку – Newark College of Engineering, який закінчив у 1955 році. Після дворічної праці у приватній індустрії Ньюарку переїхав до Філядельфії, де працював як механічний інженер в U.S. Navy. В 1961 році Мирон одружився з активною пластункою Славою Івахів.

Інженер Мирон Білас був активним громадським діячем. Був членом студентської громади в Ньюарку. Був головою філядельфійського відділу Товариства Українських Інженерів, та довголітнім членом управи, членом Дирекції Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ та членом Дирекції Українського Освітньо-Культурного Центру впродовж багатьох років. Належав до церковного хору Благовіщення в Мелровз Парк та будівельного церковного комітету.

Покійний Мирон був людиною непересічної доброти і виrozumіння. Любив свою церкву і народ, цікавився розвитком української держави та переживав невдачі та роздори серед українського суспільства. Він твердо вірив у світле майбутнє України.

Жертводавцям сердечно дякую за грошові пожертви в пам'ять Мирона.

Датки на Український Освітньо-Культурний Центр – Філядельфія

Білас Славомира, Білик Олександр і Іванна, Вотерс Дейвид і Мотря, Вінтоняк Христина, Вірстюк Орест і Галя, Гаврилук Анна, Гевка Петро і Оріся, Данилів Тетяна, Данилів Юрій, Демидович д-р Юрій і Христя, Захарчук Борис і Дзвінка, Залуцька Ірена, Качай д-р Оля і Роман, Касіян Микола і Марія, Кліш Віра, Колодій Ярослав і Стефанія, Кондрат Марія, Коропецька Наталія д-р, Леськів Марія, Лисса Ігор і Дарія, Ликтей Ярослав і Євгенія, Масюк Христина, Оранська Надія, Пак Віра, Савчак Юрій і Петруся, Швед Орест і Марія, Шука Ірена, Шука Марія, Шиприкевич Марта, Тарасюк Юрій і Оксана, Ткачук Оріся, Турченко Богдан і Христина, Черник Зеня д-р, Яблонський Богдан і Світлана, Cherwonka Michael & Nora, O'Dea Joseph and Carolyn, Gallagher James and Katie.

Разом - \$3,145.00

Даток сиротам Майдану і АТО (ЗУДАК)

Родина Білас

Разом - \$3,000.00

Датки на Український Музей в Нью-Йорку

Білас Славомира, Брожина Зеня, Бук Ліда, Вакуловська Вікторія і Маріянна, Вербицька Ірена, Вотерс Мотря, Головінська Наталя, Данилів Тетяна, Завадович Зенон і Ліда, Заїка Ляріса, Кульчицький Богдан і Христина, Павлюк Борис і Неоніля, Подоляк Євгенія, Смолинець родина, Чорпі-та Христина, Щербань Ірена.

Разом - \$1,140.00

Датки на Служби Божі

Білик Олександр і Іванна, Данилів-Кобзар Надія, Вебстер Александра, Головач Христина, Головач Роксоляна, Голь Богдан, Ковалів родина, Леськів Марія, Магер Філіп і Уляна, Німилевич родина, Пак Віра, Сілецька Люба, Турченко Богдан і Христина, Швед Орест, Яримович Марта, Пласт - стежа „Чортополохи“ – Філядельфія.

Разом – \$250.00

Даток на Пласт - Вовча Тропа - Курінь „Чортополохи“ -

\$ 200.00

Даток на ЗУДАК - поміч Україні

Осип і Надія Німилевич, Люба Сілецька -

Разом - \$100.00

Даток на церкву Благовіщення у Мелроз-Парку

Джон і Мирося Гил -

\$100.00

Ім'я Мирона буде згадане під час Св. Літургій в каплиці Пресвятої Трійці Сестер Чину св. Василя Великого впродовж року

Джон і Мирося Гил, Ляріса Стеблій з родиною, Ліда Дихдала.

Нехай Господь винагородить Вас своїми ласками.

Вічна Йому пам'ять!

У безмежному смутку - Слава Білас

В першу болючу річницю відходу Мирона будуть відправлені Служби Божі

- в церкві Благовіщення в Мелроз-Парку, в неділю, 11 червня, о 9:00 год. ранку
- в церкві св. Архистратига Михаїла в понеділок, 12 червня, о 7:00 год. вечора
- в Катедрі св. Юра у Львові о 9:00 год. ранку

У глибокому смутку повідомляємо, що наш батько

св. п. Іван Чернявський

відійшов у вічність уранці, 30 квітня 2017 року, вдома в Асторії, Н.Й. Народжений 19 серпня 1917 року в м. Броди, Україна.

Наш батько виїхав до Німеччини в 1942 році. Проживав в Гейденау та працював пекарем. Грав в музичній групі на акордеоні та скрипці. Мав навіть нагоду грати на скрипці для пріми-балерини під час одного з її виступів.

Іван оженився з Марією в 1945 році. Їм народився син Богдан, але помер після шести місяців. Згодом народилася Мирослава. Родина прибула до США кораблем *General Taylor* в 1951 році та поселилася в Нью-Йорку. Син Тарас народився в 1955 році, а донька Дарка у 1956. Іван і Марія мали шість внучок і одного внука. Мама померла у 1996 році. Іван вдруге оженився з Лесею Павловською з Тернополя. Наша родина збільшилася в 2011 році, коли внучка Ларисса вийшла заміж за Матю Буонето. Мій батько мав чотири правнучки і одного правнука та очікував ще одного внука в листопаді 2017 року.

Іван був членом Українського Спортивного Клубу та Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку. Належав до Української католицької церкви св. Юра в Нью-Йорку та співав в церковному хорі.

Відвідини відбулися 2 травня 2017 року в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку. Похорон відбувся 3 травня з церкви св. Юра в Нью-Йорку.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 17 травня 2017 року, на 78-му році життя, відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Тато, і Дідусь

св. п.

Ігор Ярослав Іваницький

Народжений в Сокалі 26 червня 1938 року, Ігор приїхав до Америки в 1949 році та виростав в українській громаді Дітройту. Активний Пластун та довголітний виховник, Ігор зорганізував ланку Новацьких Виховників у Дітройті, створив філію ТУСМУ в Дітройті, був довголітнім головою т-ва Рідна Школа та Ukainian-American Center Foundation, та одинадцять років був у дирекції Українського Села. Захоплювався куховарством, випробуванням нових рецептів, та любив гостити друзів. Ігор любувався морем та риболовством, та в останніх часах проживав налюбимих Florida Keys, де возив внуків та внучок ловити рибу.

Залишилися у глибокому смутку:

- дружина Михайлина Квітослава;
- донька Ната із мужем Михайлом Теглер та дітьми Стефанією, Андрієм, і Йосифом;
- донька Леся із мужем Брентоном Ґалеано та дітьми Сашою і Ланою.

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Український Католицький Університет

UCEF, 2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

<https://app.etapestry.com/hosted/UkrainianCatholicEducationF/OnlineDonation.html>

Вічна йому пам'ять!

З глибоким болем і сумом повідомляємо, що у понеділок, 15 травня 2017 року, відійшла від нас у вічність на 92-му році життя наша найдорожча

св. п.

Лідія Козак

з дому Дереш

У глибокому смутку залишилися:

син Андрій з дружиною Христею,
внуки Ірена, Катя і Дам'ян,
правнуки Юстин, Конор і Тайлер,
сестра Володимира Шипайло з родиною.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на Український Католицький Університет

<http://ucef.org/support-us/in-the-u-s/>

Please make checks to "UCEF"

Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622

ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ПРОМІНЬ“

з глибоким смутком складає найщиріші співчуття з приводу передчасного відходу у вічність довголітнього члена-соліста та незаступимого друга, баса

св. п.

МИХАІЛА НЕВМЕРЖИЦЬКОГО

який був окрасою вокального мистецтва своїм зворушуючим, ґранітної краси голосом і шляхетною козацькою постаттю в усіх гранях свого життя: духовній, світській, громадській, оперовій чи розваговій.

Козаки „Променя“ (1983) – зліва св.п. М. Невмержицький

Довго ще будуть члени Ансамблю „Промінь“ згадувати вчинки «легендарного Майкі» -- з другим таким нам уже не зустрітись.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Looking to buy a new car?

New car loan special – up to 5 year term.*

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

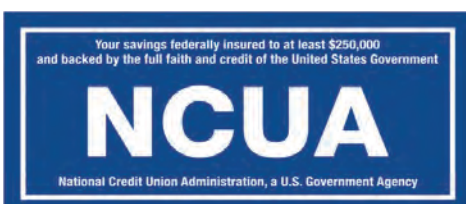
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**